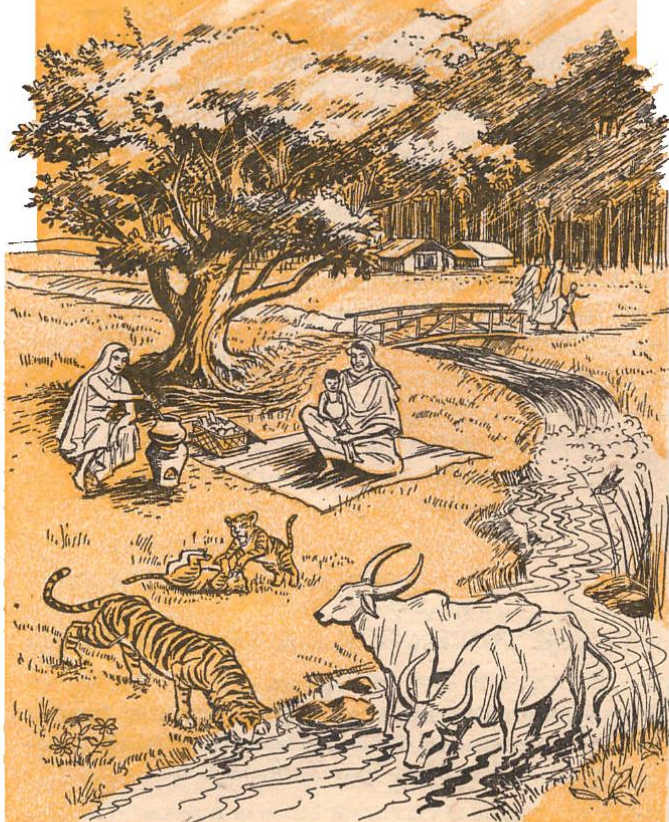

BAZĂ PENTRU CREDINȚĂ
într-o
LUME NOUĂ

**Bază pentru credință
într-o
Lume Nouă**

Este inima ta deprimată? Este greu sub apăsarea nenorocirilor care sunt peste această lume veche? Ar fi plăcut să știi că sfârșitul nesiguranței, al fricii, al certurilor, al războaielor, al bolii și al morții este foarte aproape? Acest fapt poate suna prea frumos să fie adevărat, totuși vă provocăm să-l dovedim fals. Există o bază solidă pentru a crede lucrul acesta. Inima dorește să-l creadă doar dacă mintea poate fi încredințată să-l accepte. Este mintea ta liberă? Este ea deschisă să fie încredințată? Sau este închisă de prejudecată națională, rasială sau religioasă? Dacă nu ești orbit de prejudecată, dacă mintea îți este deschisă la rațiune, vei citi aceste pagini cu interes din ce în ce mai mare; și la încheiere vei avea o bază mângâietoare pentru credință într-o lume nouă și dreaptă.

- Autorii

Copyright, 1953

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

PUBLISHERS

Watchtower Bible and Tract Society, Inc.
International Bible Students Association
Brooklyn, New York, U. S. A.

Made in the United States of America

BAZĂ PENTRU CREDINȚĂ ÎNTR-O LUME NOUĂ

Dacă ai muri de sete ai refuza apa de la cineva a cărei naționalitate nu-ți place? Dacă ai muri de foame ai refuza hrana dintr-o mână a cărei culoare a pielii nu-ți convine? Dacă ai muri de vreo boală ai respinge ajutorul unui doctor a cărui rasă nu este pe placul tău? Ce neînsemnate sunt aceste prejudecăți când este în joc viața noastră! Chiar atunci când nu este în joc viața ele sunt prostești, prostești pentru că orbesc mintea ca să înțeleagă fapte vitale. Adesea este nevoie de timp, cu mare efort, să ne scuturăm de puncte de vedere cu prejudecată pentru o cugetare rațională. Cu un astfel de timp se confruntă acum toți oamenii, dar pentru a vedea aceasta ei trebuie să ridice cortina de prejudecată care blochează viziunea mentală. Pentru a păși într-o lume nouă a unității aceste cortine trebuie să fie ridicate pentru totdeauna. De ce nu începeți acum? Începeți acum, ridicându-le cel puțin suficient de mult pentru a citi aceste pagini cu mintea liberă. Să raționăm împreună!

Dacă cel care vă oferă această broșură este de rasă, națiune sau culoare diferite, schimbă aceasta mesajul? Apele ei ale adevărului tot vă vor potoli setea, dacă însetați după adevăr. Hrana ei de cugetare tot vă va hrăni mintea, dacă flămânziți după cugetări care mângâie. Cuvintele ei vindecătoare tot vă vor reînvia speranța muribundă, dacă sunteți disperați de perspectiva lipsită de speranță. La sfârșitul căii fiecărui bărbat, femeie și copil ce merg pe calea acestei lumi se conturează moartea. Dar ce ar fi dacă această moarte nemiloasă ar putea fi suflată

din cale și ar fi pregătită cărarea vieții care să se întindă fără sfârșit, spre o lume nouă de o fericire de nedescris? Dacă ar fi posibilă viața într-o astfel de lume ai respinge-o doar pentru că cel care-ți vorbește despre ea este de altă națiune, rasă sau religie?

Persoanele cu rațiune știu că oamenii nu pot fi clasați în buni și răi după rasă, naționalitate, religie sau politică, bogăție sau sărăcie, vârstă sau sex, limbă sau culoare, importanță socială sau lipsă de importanță, sau orice alte clasificări ce despart omenirea. Ca individuali ei nu vor sta în picioare, sau vor cădea, doar pentru că provin dintr-una din aceste mari categorii. Fiecare trebuie să fie socotit bun sau rău pe baza faptelor proprii și nu pe baza faptelor rasei, națiunii sau religiei sale, ori ale altui grup în care este pus. După roadele pe care le aduce fiecare trebuie să fie cunoscut, și atât roade bune cât și roade rele sunt produse din abundență de orice națiune sau rasă. Un câine turbat nu-i face pe toți câinii turbați. Un european rău nu-i face pe toți europenii răi; nici un asiatic rău nu-i face pe toți asiaticii răi. Binele sau răul trebuie să fie hotărât prin ce se spune, nu cine a spus; prin ce se face, nu cine a făcut. Așadar, curățiți-vă mintea de prejudecățile iraționale ce dezbină această lume veche și fiți liberi la minte pentru a cumpăni idei noi după propriile lor merite. Aceasta poate însemna viață în fericire pentru voi și viața în fericire este ceea ce caută persoanele sănătoase.

Dorința de a trăi este firească la om. De ce respirați acum? Pentru că alegeți să trăiți. De ce o să beți astăzi apă? Pentru că alegeți să trăiți. De ce o să mâncați astăzi? Același răspuns: alegeți să trăiți. Pentru același motiv la noapte o să dormiți și mâine o să lucrați. Odihna va reînvia tăria pentru a trăi mai mult și munca va aduce

necesitățile vieții. Prin toate aceste activități fiecare arată că alege să trăiască.

Dar respirând, bând, mâncând, dormind și lucrând, ce fel de viață alegem noi? Uitați-vă la ea! Răsare ca iarba și se va veșteji curând precum iarba. Înflorește ca florile și se va ofili curând precum florile. Viața în această lume veche și rea este de câteva zile și plină de neazuri. Uitați-vă la dezbinările naționale care îi fac pe unii să se simtă superiori, îi fac să-i calce în picioare pe cei pe care îi cred inferiori; și nedreptățile, violența și războaiele care rezultă, doar din pricina diferențelor de rasă sau politice. Uitați-vă la comerțul lacom ce asuprește pe săracii din toate națiunile, ca unii să obțină toată bogăția și chiar să pornească războaie pentru a strânge mai mult. Uitați-vă la militarism, a cărui preocupare este nenorocirea și uciderea, la scară mare, a omenirii. Și nu treceți cu vederea religiile ce dezbină omenirea, așa încât ele nu numai că se ceartă și persecută, dar și pun în mișcare războaie și le binecuvântează.

Nu încetați să priviți aceste lucruri mari în reflectorul lumii. Uitați-vă la cartierele sărace din marile orașe, cu sărăcia, mizeria și bolile lor, cu locuitorii lor disperați, îngrămădiți în locuințe mizerabile și întunecoase din barăci și locuințe închiriate supraaglomerate în mod jalnic, prost hrăniți și sărăcăcios îmbrăcați. Priviți milioanele de refugiați răspândiți prin Asia, fără speranță, afundați în disperare. Nu vă opriți din privit! Gândiți-vă la criminali și la persoanele care au patima narcoticelor, ce chinuiesc societatea, în toate părțile pământului, la cei din spatele gratiilor care sunt ținuti de societate. Uitați-vă la spitalele cu paturi pline de trupuri suferinde și la ospiciile ticsite de nebuni. Gândiți-vă la condițiile generale din lume, la imoralitate, trădare, deosebiri incorecte făcute între oameni din pricina

nașterii lor, a educației, a poziției sociale sau a posesiunilor materiale! Observați norii de confuzie, nedumerire și teamă ce amenință mărirele agitate ale omenirii! Citiți deznădejdea și disperarea cumplită scrisă pe milioane de fețe! Și totuși aceste nefericite milioane de oameni continuă să facă ce trebuie pentru a trăi, deoarece chiar și în aceste condiții jalnice ei aleg să trăiască.

Este imposibil să arăți spre o parte a pământului și să spui că acela este locul cu nenorociri, sau să arăți spre altă parte ca fiind fără nenorociri. Fie că trăiesc în Vest sau în Est, problemele sunt nerezolvate și oamenii suferă. Acum Estul se agită sub sentimente de naționalism și independență. Unele națiuni din Est posedă acum, în mod corect, libertate politică, dar a pus aceasta capăt necazurilor lor? Dacă necazurile vechi au trecut, cele noi le iau locul. Rămâne frământarea socială, crima este pretutindeni, oamenii încă mor de foame, asuprirea continuă, bolile sunt larg răspândite, corupția politică există. Oamenii obișnuși învață că și atunci când concetățenii lor înlocuiesc conducătorii străini corupția continuă să înflorească și adesea urmează revolte, ca protest la această lăcomie și nedreptate națională. Schimbarea partidelor politice la putere nu oferă remediu. Problemele încă sunt prezente, soluțiile încă lipsesc și suferința prosperă încă pe întreg pământul. Oamenii sunt cei care trebuie să sufere o schimbare, o schimbare a minții și a inimii. Se poate întâmpla acest lucru?

Vestul, cu programele lui de educație, știința și puterea lui industrială, a deținut până acum mare putere în afacerile lumii, profitând de evenimente mai mult decât Estul. Dar a făcut el aceasta pentru binele întregii omeniri? N-a venit asuprirea din Vest, încât imperiile cuceritoare au ajuns să controleze popoare înapoiate din insule îndepărtate? N-au fost folosite descoperirile

științifice, în primul rând, pentru a face războiul mai distrugător? Nu și-au avut originea din Vest războaiele mondiale din acest secol? Cu toată presupusa lui cultură, educație și civilizație, este Vestul o forță pentru binele întregii omeniri? După cum se știe, din aceste motive abilitatea lui de a face bine este mare. Dar din aceleași motive și puterea lui de a face rău este mare. Sinceritatea ne face să recunoaștem că de cele mai multe ori răul a pus în umbră binele. De ce? Din același motiv pentru care națiunile din Est nu s-au bucurat de ajutorul pe care-l așteptau, atunci când concetățenii lor au preluat guvernele. Prea des oamenii de la putere cad victime propriilor lăcomii și ambiții și își pierd interesul pentru situația oamenilor. Aceste eșecuri omenești nu se rezumă la anumite rase sau națiuni, ci îi cuprind pe toți oamenii.

Prejudecată împotriva unei cărți

Exact așa cum poveștile și impresiile false pot crea prejudecată împotriva unor oameni, tot la fel pot crea prejudecată împotriva unei cărți. Poate că oamenii de știință o minimalizează; poate că istoricii o contrazic; clerul poate că o denaturează; națiunile care susțin că o urmează poate că aduc batjocură asupra ei prin comportamentul lor. Toate acestea i s-au întâmplat unei cărți cu o mare circulație în Vest, cu rezultatul că a fost puțin apreciată în Est. Această carte este Biblia.

Prejudecata din Est împotriva Bibliei este de înțeles, dar este ea justificată? Oamenii din Est învață despre prejudecată rasială, lipsă de unitate religioasă, corupție politică, imoralitate, crimă și alte rele care afectează națiunile din Vest. Ei știu că din Vest au venit conducători asupritori, imperii lacome și războaie oribile, care au scâldat pământul în sânge. Apoi ei aud că cei din Vest sunt creștini, că Biblia este călăuză lor, că aceasta

conține remediu pentru relele din lume. Dacă roadele aduse de națiunile din Vest sunt mostre de roade ce-și au originea din călăuzirea biblică, aceste mostre sunt oribile și națiunile din Est nu doresc pe nici una din ele. Așa gândesc ei și pe bună dreptate.

Dar oamenii aceștia să gândească în felul acesta pentru o clipă. Dacă un om are o carte în casă nu înseamnă că o citește. Chiar dacă o citește, dovedește aceasta că o urmează? Dacă omul este rău, demonstrează aceasta neapărat că și cartea este rea? Nu toți hindușii sunt buni, dar ei susțin că-l urmează pe Veda. Nu toți budiștii sunt buni, dar ei susțin că-l urmează pe Tri Pitika sau pe Daizokyo. Confucianiștii îi acceptă pe clasici ca și călăuză a lor, dar unii din ei fac fapte rele. Și musulmanii susțin că urmează Coranul, dar nu toți sunt oameni buni. Mai mult decât atât, aceste țări, la fel ca țările vestice, sunt afectate de imoralitate și corupție și guvernele lor din trecut și din prezent lasă mult de dorit pe calea dreptății. Acum, dovedesc toate acestea fără valoare și rele scrierile sacre ale diferitelor lor religii? Să fim sinceri, scrierile sacre trebuie să fie judecate pe baza conținutului lor și nu pe baza a ceea ce fac presupușii lor adepți.

Așa trebuie să fie și referitor la Biblie. Mulți din națiunile estice cred că nu pot avea încredere în națiunile din Vest. Dacă nu au încredere, de ce-i cred atunci când aceștia susțin că urmează Biblia? Când spun că a lor cultură este întemeiată pe creștinism de ce le acceptă pretenția? De ce blamează Biblia că sprijină fărădelegile celor din Vest, doar pentru că aceștia spun că urmează Biblia? Să fim sinceri, nu puteți judeca Biblia după ce fac oamenii sau națiunile care susțin că o urmează. Pretenția lor poate că este falsă. Poate veți afla că Biblia nu-i sprijină, ci-i condamnă. Fie că trăiți în Est, fie în Vest, o să dați la o parte orice prejudecată pe care o aveți

împotriva Bibliei și veți lua în considerare câteva puncte în folosul ei? Dacă trăiți în Vest poate că oamenii de știință, istoricii sau clerul v-au întors împotriva acestei cărți. Dar teoriile științifice sunt la fel de schimbătoare precum vântul, istoriile necesită mereu revizuire și învățătura clerului este adesea în contradicție cu doctrina din Biblie. Dacă trăiți în Est poate că păcatele națiunilor ce susțin că urmează Biblia v-au făcut să aveți un gust amar cu privire la aceasta. Dar știți că de multe ori susținerile națiunii sunt false. Cântăriți unele dovezi în favoarea Bibliei, înainte să hotărâți că aceasta merită dezaprobarea voastră.

Atunci când oamenii sau națiunile se simt mari și tari și-i socotesc inferiori pe cei slabi și modești, pretenția lor că sunt creștini este falsă, căci pentru creștinism „n-au fost chemați mulți înțelepți după carne, nici mulți puternici, nici mulți nobili; ci Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii ca să-i facă de rușine pe înțelepți, și a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să le facă de rușine pe cele puternice; și Dumnezeu a ales lucrurile rușinoase ale lumii, lucrurile de jos și lucrurile care nu sunt, ca să facă fără valoare lucrurile care sunt, ca nici o carne să nu se laude înaintea lui Dumnezeu” – 1Corinteni 1:26-29, *NW*¹.

Atunci când oamenii sau națiunile arată favoare specială celor bogați, fac deosebiri de clasă, sunt corupți și nu ating scopul creștinismului: „Nu faceți voi deosebiri de clasă între voi și n-ați devenit judecători care pronunță hotărâri corupte?” (Iacov 2:1-4, *NW*). Atunci când oamenii sau națiunile caută să se îmbogățească peste necesitățile lor, calcă în picioare acest principiu din Biblie: „Noi n-am adus nimic în lume și nu putem lua nimic din ea. Așadar, dacă avem mijloace de existență și

¹ New World Translation

acoperiș vom fi mulțumiți cu aceste lucruri. Cu toate acestea, cei care sunt hotărâți să devină bogați, cad în ispită, în cursă și în multe dorințe nesăbuite și păgubitoare care-i aruncă pe oameni în distrugere și ruină” (1Timotei 6:7-9, NW). Să cauți să-ți înmulțești proprietățile în dorința după putere, care vine odată cu mari state sau imperii, este condamnat de Biblie: „Vai de cei care pun casă lângă casă și teren lângă teren până când nu mai este loc și voi sunteți lăsați să locuiți singuri în mijlocul țării!” – Isaia 5:8, AT².

Oamenii și națiunile ar trebui să vină în ajutorul altora atunci când este nevoie, iar această lucrare de ajutorare trebuie să fie făcută din iubire pentru oamenii în nevoi. Nu este creștin să aștepti ceva în schimb, profit material sau avantaj politic, sau să pui națiunile mai slabe în sfera de influență a națiunii bogate ce dăruiește. O astfel de dăruire egoistă ar putea fi folosită ca bătă pentru a bate în supunere o națiune deja aflată în necaz. Decât să dai celor ce pot înapoia, Biblia spune: „Când dai o masă, invită-i pe săraci, pe schilozi, pe infirmi, pe orbi; și vei fi fericit, căci ei n-au nimic să-ți dea înapoi”. Aceasta este dăruire ne-egoistă și va fi răsplătită de Iehova Dumnezeu – Luca 14:12-14, NW.

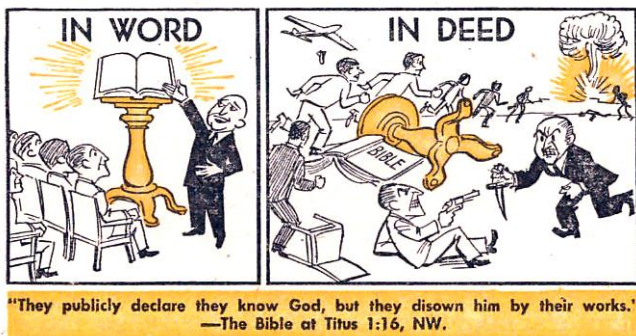
De multe ori oamenii și națiunile încalcă principii bune pentru a-și atinge scopurile egoiste. Acest fapt nu este creștin. Adevărații urmași ai Bibliei vor respecta principiile din Biblie indiferent de consecințe. Când Isus a venit pe pământ religioniștii evrei credeau că era în interes național să mulțumească imperiul roman, deși aceasta a însemnat moartea lui Mesia al lor și neascultare de Cuvântul lui Dumnezeu. Marele Preot din timpul acela „i-a sfătuit pe evrei că era în interesul lor să moară un om

² An American Translation

în folosul poporului”; așa că în numele interesului național a fost ucis un om nevinovat (Matei 27:25; Ioan 18:14, 19:15, NW). Astăzi națiunile care susțin că sunt creștine își încalcă principiile pentru a-și promova interesele. Națiunile care sprijină libertatea este posibil, pentru avantaj politic, să susțină un domnitor străin asupritor care să pună șaua pe concetățeni, sau, pentru favoare politică, poate că sprijină un guvern național necinstit pe care majoritatea oamenilor obișnuiți încearcă să-l înlocuiască. Națiunea care intervine, ce-și violează propriile principii, pentru a câștiga avantaj egoist, este posibil să țină la putere tirani, dar aceasta va avea ca rezultat ura oamenilor obișnuiți și se va dovedi fățarnică. Aceștia doar susțin că sunt călăuziți de Biblie; în realitate urmează calea propriilor interese egoiste.

Și ce este cu oamenii sau națiunile care manifestă prejudecată din pricina naționalității, rasei sau culorii? Un lucru este sigur: nu sunt călăuziți de Cuvântul lui Dumnezeu. Acolo citim: „Dumnezeu nu este părtinitor, ci în orice națiune, omul care se teme de El și face dreptate Îi este plăcut”. De asemenea, „El a făcut dintr-un singur om fiecare națiune de oameni, ca să locuiască pe întreaga suprafață a pământului”. Și iarăși: „Nu există nici iudeu, nici grec, nici rob nici om liber, nici parte bărbătească, nici parte femeiască; căci toți sunteți în uniune cu Isus Cristos” (Fapte 10:34,35; 17:26; Galateni 3:28, NW). În afară de cei în uniune cu Cristos, milioanele care vor câștiga viață veșnică în fericire pe pământ vor fi „din toate națiunile, semințiile, popoarele și limbile” (Apocalipsa 7:9, NW). Nici o prejudecată nu-i va despărți; iubirea dreptății îi va uni. Așadar, orice om sau națiune care manifestă prejudecată astăzi, arată, de asemenea, că el sau ea nu este în armonie cu Dumnezeu și Biblia.

Biblia nu sprijină nici puterea militară sau războaiele internaționale ca modalitate de a aduce pace pe pământ. În zilele profetului Isaia din Biblie echipamentul de război consta din care și călăreți și el a spus că era vai de cei care „se încred în care, pentru că sunt multe; și în călăreți, pentru că sunt foarte puternici”; și mai târziu declară mânia lui Iehova Dumnezeu peste „toate națiunile și furia Sa peste toate armatele lor” (Isaia 31:1; 34:2). Isus a anunțat acest principiu: „Toți cei care scot sabia, de sabia vor pieri” (Matei 26:52, NW). Puterea militară nu este ceea ce proclamă Biblia ca mijloc de a impune pacea și a evita războiul, ci mai degrabă dezarmare: „El va judeca între multe popoare, va hotărî între națiuni puternice, depărtate. Din săbiile lor își vor făuri fiare de plug și din sulitele lor cosoare; nici o națiune nu va mai scoate sabia împotriva alteia și nu vor mai învăța să facă război” – Mica 4:3.

Din cele de mai sus nu este clar că multele națiuni și mulții oameni ce susțin că urmează Biblia sunt în realitate condamnați de ea? Mulți o predică, dar niciodată n-o pun în practică. Isus a spus: „Nu oricine îmi spune ‚Doamne! Doamne!’ va intra în împărăția cerurilor, ci cel care face voința Tatălui Meu care este în ceruri” (Matei 7:21, NW). Mulți din clerul creștinătății și

misionarii pe care-i trimit sunt asemenea fățarnicilor lideri religioși din zilele lui Isus. Pentru că multe din învățăturile lor se bazează pe tradițiile oamenilor și contrazic în realitate învățăturile din Biblie; ceea ce Isus a spus învățătorilor falși din zilele lui se aplică celor moderni: „Ați făcut fără valoare cuvântul lui Dumnezeu din pricina tradiției voastre. Fățarnicilor, bine a profețit Isaia despre voi când a zis: „Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lor este departe de Mine. Degeaba Mă respectă ei, pentru că învață ca doctrine porunci ale oamenilor” (Matei 15:6-9, NW). Acele persoane care încearcă să fie la înălțimea poruncilor din Biblie sunt persecutați. Acestea sunt stările în națiunile numite creștinătate.

Și care este rezultatul acestei întregi conduceri proaste? Acesta are ca rezultat batjocură îngrămădită pe Biblie. Misionarii din falsele religii ale creștinătății se duc în țări pe care le numesc păgâne. Ei nu predică învățăturile Bibliei; nu practică principiile Bibliei. Și după toate acestea, națiunile ce susțin că sunt creștine își extind puterea și influența peste țările pe care le numesc păgânătate și acționează în mod lacom și asupritor și îngrămădesc tot mai multă batjocură pe Biblia despre care spun că este călăuză lor, dar pe care, de fapt, o ignoră.

Rezultatul este același ca atunci când evreii, ce susțineau că sunt poporul lui Iehova Dumnezeu, dar acționau contrar voinței Sale, au fost împrăștiați în diferite națiuni: „Și când au ajuns la națiuni, încotro mergeau Îmi profanau sfântul nume, prin aceea că oamenii ziceau despre ei: Aceștia sunt poporul lui

Iehova” (Ezechiel 36:20, AS³). Celor care propovăduiesc Cuvântul lui Dumnezeu, apoi acționează contrar acestuia, Biblia le zice: „Totuși, tu, cel care înveți pe altul, nu te înveți singur? Tu, care predici, ‚Nu fura!’, furi? Tu, care spui, ‚Nu comite adulter!’, comiți adulter? Tu, care exprimi aversiune față de idoli, jefuiești temple? Tu, care te fălești cu Legea, necinstești pe Dumnezeu prin încâlcările tale? Căci ‚numele lui Dumnezeu este batjocorit din pricina voastră, oameni din mijlocul națiunilor’; exact așa cum este scris” (Romani 2:21-24, NW). Cu siguranță, cei care se dau drept prieteni ai Bibliei, și totuși acționează contrar acesteia, sunt cei mai mari dușmani ai ei. Fățarnicia lor a întors milioane din Vest împotriva Bibliei și păcatele lor au predispus împotriva Bibliei milioane din Est. Dar persoanele sincere, fie din Vest, fie din Est, să nu acuze Biblia că sprijină ceea ce, în realitate, condamnă.

Așadar oamenii din Est să nu creadă că vor trebui să devină ca națiunile din Vest dacă urmează creștinismul adevărat. Mai degrabă, această imitare a Vestului ar fi fatală, căci roadele acestuia nu sunt roadele Bibliei. Și nimeni din Est să nu aibă prejudecată împotriva Bibliei, deoarece crede că aceasta este o carte a Vestului. Nu este. Ea a fost scrisă în mare parte în Est. Fiecare individual pe care Dumnezeu l-a folosit la scrierea acesteia a fost din Est. Preoții și profeții credincioși despre care vorbește aceasta au fost din Est. Singura credință adevărată s-a dezvoltat acolo, primii închinători adevărați au fost de acolo și creștinismul a venit în existență de acolo. Biblia și întregul ei fundal își au originea din Est. De acolo ea s-a răspândit în lumea întreagă, dar n-a fost pusă în practică unde s-a răspândit. A fost studiată de unii, citită de mulți,

³ American Standard Translation

ignorată de mai mulți, dar pusă în practică de foarte puțini; și a fost pusă într-o lumină falsă de foarte mulți.

Indiferent că Biblia vine din Est sau din Vest contează puțin, căci autorul ei este Iehova Dumnezeu. Dumnezeu nu este american, britanic, chinez sau pakistanez, nu-i așa? Nu, și nu este nici catolic sau protestant. El este imparțial și fără prejudecată, și această absență completă de prejudecată este reflectată de Biblie. El a furnizat o cale de salvare într-o lume nouă și aceasta este deschisă pentru oameni de toate felurile. El este un Dumnezeu al oamenilor, nu doar al unei națiuni, rase sau religie. El nu este doar Dumnezeul Estului sau al Vestului, ci al întregului

Ancient writing on clay tablet of Noah's time. Front of clay envelope broken away to show tablet inside.

Univers. El vorbește despre Sine prin Cuvântul Său Biblia. Așa că aflați ce vă spune El în această carte! Prin paginile acesteia să vă spună El ce sprijină. După cum citim: „Dumnezeu să fie găsit adevărat, deși orice om este găsit mincinos, exact așa cum este scris: „Ca să fi îndreptățit în cuvintele tale și să câștigi atunci când vei fi judecat”” (Romani 3:4, NW). Dacă lăsăm Biblia să vorbească pentru Dumnezeu, ea va dovedi că falsificații creștini sunt mincinoși. Cuvintele Sale din Biblie vor fi justificate ca adevărate și vor câștiga acceptare când sunt judecate cinstit după meritele lor.

Cum facem rost de Biblie

Dar înainte să accepte Biblia ca adevărată mulți vor dori să cunoască originea, vârsta, păstrarea, autenticitatea și exactitatea ei, în lumina cunoștinței

moderne. Numai atunci pot avea o bază pentru credință în lumea nouă pe care o promite aceasta. Ea este o colecție de șaiszeci și șase de broșuri, legate într-o carte mare, Biblia. „Biblia” înseamnă literal „broșuri”. Aceste broșuri inspirate au fost scrise de mai bine de treizeci și cinci de oameni, pe o perioadă de mai mult de șaisprezece secole, din anul 1513 î.C până în jurul anului 98 A.D. La origine o parte a Bibliei a fost scrisă în ebraică, o parte în aramaică și o parte în greaca obișnuită a primului secol după Cristos. Acum ea este tradusă în mai mult de 1.125 de limbi și este cartea cu cea mai mare circulație pe pământ.

Însăși Biblia arată că profetul evreu Moise a scris primele cinci cărți, începând să scrie în anul 1513 î.C. Criticii își băteau joc de această afirmație, spunând că atunci scrierea era necunoscută. Acum recunosc că aceasta era cunoscută în mare măsură nu doar în timpul lui Moise, ci și în timpul lui Avraam, cinci secole mai devreme. Ea era cunoscută chiar înainte de Potopul din Biblie din zilele lui Noe, anul 2370 î.C. S-au găsit mii de tăblițe de lut cu scriere pe ele care au existat în timpul lui Noe. Unele tăblițe scrise sunt datate de arheologi cu aproape patru mii de ani înainte de Cristos, ceea ce ajunge la perioada de timp a vieții primului om Adam. Studiul științific al vieții umane din trecut, așa cum este demonstrat de relicve, unelte, inscripții, monumente și alte resturi materiale ale existenței lor, este cunoscut ca arheologie și această știință arată că însuși Adam a scris. Aceasta confirmă declarația Bibliei: „Aceasta este cartea istoriei lui Adam [sau, origini istorice]” (Geneza 5:1, NW). Un studiu atent al dovezii arheologice descoperite, referitor la acest punct, arată că personajele din vechime ale Bibliei ce au trăit cu mult înainte de Moise, precum Adam, Noe, Sem, Isaac și Iacov au scris înregistrări

istorice pe tăblițe de lut și că din aceste tăblițe din vechime Moise a compilat prima carte a Bibliei, Geneza, până la capitolul 37 versetul 2⁴.

După moartea lui Moise alți evrei credincioși au scris sub inspirația lui Iehova Dumnezeu, până când, după mai bine de o mie de ani, a fost scrisă de profetul Maleahi, în jurul anului 442 î.C., ultima dintre cele 39 de cărți ale Scripturilor Ebraice (numite de obicei „Vechiul Testament”). Aproape cinci secole mai târziu, și după venirea și moartea lui Cristos, scrierea Bibliei a fost reluată sub inspirația lui Iehova până când, în cele din urmă, apostolul Ioan a scris ultima din cele 27 de cărți ale Scripturilor Grecești Creștine (numite de obicei „Noul Testament”), în jurul anul 98 A.D. Aceasta a completat scrierea Bibliei.

Dar astăzi nu se știe să existe nici unul din manuscrisele sau scrierile de mână originale ale acestor cărți ale Bibliei, așadar cum știm noi că exemplarele pe care le avem acum sunt exacte și neschimbate? Însăși Biblia arată cu câtă grijă păstrau evreii manuscrisele Scripturii și că au fost făcute copii pentru a asigura, pe mai departe, păstrarea și punerea lor în circulație (Deuteronomul 17:18; 31:9). Au fost date avertismente speciale împotriva adăugării sau scoaterii din scrierile originale, așadar copiștii erau foarte atenți să copieze corect (Deuteronomul 4:2; Apocalipsa 22:18,19). Astăzi se știe că există aproximativ 1.700 de manuscrise din vechime ale Scripturilor Ebraice. Cea mai veche copie datată este din secolul al zecelea după Cristos, dar în anul 1947 a fost descoperită o copie din vechime a cărții lui Isaia, despre care se crede că a fost scrisă în secolul doi înainte de Cristos. Aceasta este cu mai bine de o mie de

⁴ *Noi descoperiri în Babilonia despre Geneza*, de P. J. Wiseman

ani mai veche decât cea mai veche copie datată a Scripturilor Ebraice, totuși cu excepția unor minore schimbări în pronunție, etc., aceasta este asemănătoare cu copia datată. Ce înseamnă aceasta? Înseamnă o mie de ani de copieri fără nici o schimbare serioasă! Aceasta este confirmarea extraordinară a acurateții cu care au fost copiate și ne-au fost transmise Scripturile Ebraice.

La fel ca în cazul Scripturilor Ebraice, tot așa s-a găsit necesar să se facă numeroase copii ale originalelor scrieri ale Scripturii Grecești. Astăzi se cunoaște că există aproximativ patru mii de copii manuscrise ale Scripturilor Grecești în limba originală. Pe lângă acestea există nouă mii de copii păstrate în alte limbi, în special în latină. Exact cum descoperirea sulului lui Isaia din vechime a confirmat exactitatea textului Scripturilor Ebraice, tot la fel descoperirea relativ recentă a manuscriselor Scripturilor Grecești, scrise pe material numit papirus, din secolele al doilea și al treilea după Cristos, au stabilit dincolo de îndoială, exactitatea acestei părți a Bibliei. Observați concluzia remarcabilului erudit englez Sir Frederick Kenyon: „Intervalul dintre datele compoziției originale și cea mai nouă dovadă devine atât de mic, încât este neînsemnat de fapt, și ultima bază pentru orice îndoială, că Scripturile ne-au fost transmise efectiv așa cum au fost scrise, este acum înlăturată”⁵.

Crearea și Potopul

Cum se compară informația din Biblie cu cea a științei moderne? Unii oameni de știință spun că Biblie nu este științifică și unii istorici și chiar mulți clerici acuză că istoria ei este inexactă și bazată pe legendă și mit. De fapt aceștia sunt orbiți de prejudecata împotriva

⁵ *Biblia și arheologia*, de Sir Frederick Kenyon, paginile 288, 289

Bibliei și devin orbi de strălucirea presupusei lumini a înțelepciunii lumești. Puterea lor de a raționa este în robia prejudecății și aroganței și defăimările și minciunile lor repetate adesea împotriva Bibliei au dus milioane de oameni în robie împreună cu ei. Dar spre sfârșitul secolului al nouăsprezecelea și în decursul acestui secol al douăzecilea unii oameni de știință au făcut descoperiri după descoperire, care resping defăimările și minciunile și justifică exactitatea Bibliei. Aceste dovezi vor deschide ochii celor orbiți de minciuni și vor reface credința care a fost distrusă de speculațiile prostești ale oamenilor. Cântăriți, fără prejudecată, doar o mică parte din dovezile din ce în ce mai mari care sprijină Biblia ca exactă din punct de vedere științific.

Primul verset al Bibliei declară: „La început Dumnezeu a creat cerurile și pământul” (Geneza 1:1, *NW*). Unele religii care nu se bazează pe Biblie nu sunt de acord, spunând că cerurile și pământul materiale au existat dintotdeauna așa cum sunt acum. Ei tăgăduiesc un început sau o creare. Care punct de vedere este științific? Cel al Bibliei. Știința știe de substanțele radioactive de pe pământ și din Univers, care se ridică în cantități stabilite și în cele din urmă încetează să se modifice sau devin staționare. Dacă aceste substanțe au existat dintotdeauna, radioactivitatea ar fi încetat de mult; dar ea n-a încetat. Acest lucru poate fi ilustrat luând un butoi plin de apă și făcându-i o gaură la partea de jos. Apa va curge și în timp butoiul va fi gol. Acum, dacă o să vedeți acest butoi cu apă care curge încă, veți ști că butoiul de apă n-a existat în felul acela dintotdeauna. Dacă exista, butoiul ar fi secăt de mult. În mod asemănător, toată radioactivitatea ar fi dispărut cu mult timp în urmă dacă pământul sau Universul ar fi existat dintotdeauna. De asemenea, știința spune că Universul este ca un ceas care încetează să

funcționeze. Potrivit științei, dacă acesta ar fi existat dintotdeauna, până acum ar fi încetat complet să mai funcționeze. Așadar, știința spune că acesta a avut un început. Din ce în ce mai mulți oameni de știință vorbesc despre un timp de creare. Un om de știință foarte proeminent, George Gamow, a scris o carte populară intitulată „Crearea Universului”.

Când a venit Universul în existență? Biblia nu spune și știința nu este sigură. Dar pe baza vitezometrelor lor radioactive și a teoriei expansiunii Universului mulți oameni de știință spun că aceasta a avut loc cu trei sau patru bilioane de ani în urmă și că materialele cerului și ale pământului sunt de aceeași vârstă: „Mulți astronomi cred că pământul, soarele, celelalte planete, stelele depărtate și tot restul Universului au fost creați aproape în același timp”⁶. Aceasta se potrivește cu Geneza 1:1, care spune că atât cerurile cât și pământul au fost create „la început”. Bilioane de ani s-ar fi putut scurge între crearea materialelor Universului și săptămâna de creare descrisă la Geneza 1:2 până la 2:3, căci acea săptămână cu cele șase zile de lucru ale creării au avut legătură doar cu dezvoltarea finală a pământului și punerea vieții pe el. Mai mult decât atât, acele zile de creare n-au fost zile de douăzeci și patru de ore, ci au fost lungi de mii de ani, așa cum arată un studiu atent al Bibliei. În Biblie termenul „zi” înseamnă adesea mai mult de douăzeci și patru de ore – 2Petru 3:8.

Dacă există o creare, trebuie să existe și un Creator, după cum, atunci când există o casă, trebuie să existe și un constructor al acelei case. Și exact așa cum casa minunat construită reflectă abilitățile constructorului, tot la fel minunile creației din jurul nostru reflectă

⁶ *National Geographic Magazine*, ianuarie, 1952, pagina 122

înțelepciunea și puterea lui Iehova Creatorul, deși este nevăzut nouă (Romani 1:20-25; Evrei 3:3,4). Renumitul om de știință Albert Einstein a fost atât de impresionat de ordinea Universului încât, prezentându-și noua teorie ce se împotrivesc simplei schimbări și nesiguranței din Univers, a spus: „Nu pot să cred că Dumnezeu joacă zaruri cu cosmosul!”⁷

Când Biblia vorbește de creația lui Dumnezeu aceasta este exactă. Cei din vechime, care au trăit când a fost scrisă Biblia, aveau idei ciudate despre forma și susținerea pământului. Mulți credeau că este plat. Egiptenii credeau că pământul era susținut de cinci stâlpi; dar ce susținea stâlpilor? Grecii credeau că unul din zeii lor, Atlas, îl sprijinea; dar cine-l sprijinea pe Atlas? Alții credeau că se balansa pe spatele unui elefant, ce stătea pe o broască țestoasă, care înota într-o mare cosmică sau universală⁸. Știința știe că pământul nu are un suport văzut oamenilor. Așa a făcut Biblia cu mult timp în urmă: Iehova „atarnă pământul de nimic” (Iov 26:7). Cu mult timp în urmă Biblia a spus ce știința cunoaște acum, că omul nu poate măsura întinderea Universului, sau să înțeleagă temeliile pământului (Ieremia 31:37). Cel mai puternic telescop al omului poate vedea două bilioane de ani lumină (un an lumină este de aproximativ 6.000.000.000.000 mile), dar nu poate vedea capătul Universului. Omul nu poate discerne temeliile pământului; el nu poate nici măcar să înțeleagă forța de gravitație sau ceea ce-l ține în loc; și deși omul din vechime credea că pământul era plat, Biblia vorbește despre Iehova că stă pe „cercul pământului”. Cuvântul ebraic *hhug*, tradus „cerc”, mai poate fi redat și ca „sferă”,

⁷ *New York Times*, 30 martie, 1953

⁸ *Armonia științei cu Scriptura*, de Harry Rimmer, paginile 92,93

potrivit *Concordanței* lui Davidson. De aceea, traducerea modernă a lui Moffatt de la Isaia 40:22, redă: „El stă pe pământul sferic”. Acest lucru a fost scris în secolul al optulea înainte de Cristos, când oamenii credeau pământul plat.

Și aici este puternica dovadă a relatării Bibliei despre creare. Știința spune că într-un timp pământul fierbinte era înfășurat de gaze și vapori și suprafața lui se afla în întuneric. Pe măsură ce s-a răcit, unii vapori s-au condensat formând mările de pe tot cuprinsul pământului, a venit în existență o atmosferă și lumina difuză care a atins suprafața în timpul când a apărut ținut uscat și astfel și-au făcut apariția atât apa cât și viața. Au apărut forme primitive asemenea ierbii, de asemenea plante cu semințe și copaci cu semințe așezate în fructe. În acest stadiu pământul era asemenea unei sere globale, cu vegetație de la zona arctică până la zona antarctică. Pe măsură ce atmosfera s-a curățit mai mult, de pe suprafața pământului se deslușeau vag contururi ale soarelui, lunii și stelelor și au început anotimpuri blânde, dar cu zone cu climat cald ce se extindeau mai aproape de poli decât acum. După viața plantelor a urmat viața animală, mai întâi în apă, apoi creaturile zburătoare și în cele din urmă mamiferele de pe uscat, cu omul ultima dată. Acum, adevărul izbitor este că primul capitol al primei cărți a Bibliei, Geneza, oferă aceleași evenimente în aceeași ordine de dezvoltare! Oamenii de știință au învățat aceasta doar recent. Cum a știut aceasta scriitorul acestui capitol al Bibliei cu mult timp în urmă? Să spunem că a ghicit ar fi ridicol, căci șansa să facă așa este de una la un milion! El ar fi putut ști doar prin inspirație sau informație de la Dumnezeu, Creatorul tuturor!

Același capitol al Bibliei arată că au fost create diferite forme de viață și că atunci când s-au reprodus au

făcut așa „după specia lor”. Evoluționiștii spun că viața s-a întâmplat doar să vină în existență, dintr-o dată, din pământul neînsuflețit, dar aceasta nu se întâmplă acum și ei n-o pot face să se întâmple în laboratoarele lor. Ei spun că simplele forme de început s-au schimbat în forme noi, pe măsură ce s-au reprodus, pentru a da naștere la variatele și complexe forme de viață animală și plante cunoscute astăzi. Știința adevărată nu sprijină această teorie. Fosilele sau vestigiile vieții găsite în straturile și rocile pământului arată că multe forme de viață variate și complexe și-au făcut apariția dintr-o dată, fără forme simple care să le preceadă. Aceste fosile nu demonstrează nici schimbări lente, sau dezvoltări de la o formă de viață la alta, ci mai degrabă fosilele din vechime sunt la fel ca tipurile ce trăiesc astăzi. Știința adevărată confirmă afirmația Bibliei potrivit căreia viața dă naștere la urmași „după specia lor” (Geneza 1:11,12,21,24,25, NW). Mulți oameni de știință recunosc faptul că evoluția nu poate fi nici dovedită, nici demonstrată⁹.

Criticii Bibliei nu țin seama de ea, spunând că aceasta și-a luat relatările despre creare și despre un potop global din legende babiloniene. Știința arheologiei respinge categoric această acuzație. Ea arată că acum aproape șase mii de ani, primul om Adam a scris despre creare și cu mai bine de patru mii de ani în urmă Noe și fii lui au înregistrat faptele despre potop. Aceasta s-a întâmplat înainte ca Babilonul să existe. Pe măsură ce oamenii s-au răspândit după potopul global au venit în existență versiuni exagerate și denaturate despre aceste evenimente, împreună cu noii dumnezei falși care au fost dezvoltați de diferite religii. Prima dată a apărut monoteismul, sau credința într-un singur Dumnezeu, în

⁹ Pentru o cercetare completă a evoluției și a Bibliei vezi broșura Turnului de Veghere intitulată *Evoluția versus Lumea Nouă*

ciuda afirmației obișnuite că mai întâi a fost politeismul, sau credința în mai mulți dumnezei. Arheologia a arătat, în concluzie, că cu cât mergem mai înapoi în timp, cu atât mai puțini erau dumnezeii în care credeau oamenii din vechime. De exemplu, sumerienii, care sunt aproape cel mai vechi popor cunoscut de arheologie, la sfârșitul culturii lor aveau cinci mii de dumnezei, dar când ne întoarcem la începuturile lor aveau o singură zeitate, Dumnezeul-Cer. Mai întâi au fost monoteismul curat și înregistrările curate despre creare și potopul global, și numai după aceea au fost corupte în politeism și legende nedemne de încredere ¹⁰. Dar Biblia păstrează înregistrările adevărate în toată puritatea lor.

Cu toate acestea, existența multor legende diferite despre Potop este puternica dovadă că un eveniment real le-a generat. Există mai mult de 90 de versiuni găsite în tradițiile tuturor națiunilor. Fiecare rasă vie ce a fost studiată are în folclor o relatare despre Potop. Aceasta nu ne face să spunem că aceste legende au avut de-a face cu diferite potopuri locale și nu cu cel global din timpul lui Noe, căci toate sunt de acord cu unele aspecte majore specifice potopului din Biblie. Majoritatea au mai multe puncte în comun, dar aproape toate vorbesc despre o corabie de scăpare pentru supraviețuitori, o nimicare globală prin apă a întregii vieți din afara corăbiei și o sămânță păstrată din specia umană ¹¹.

Știința geologiei (istoria pământului și a vieții, în special așa cum este înregistrată în roci) sprijină Potopul. Pe munții cei mai înalți se găsesc scoici de mare. Distrugerea considerabilă a vieții printr-un potop de apă

¹⁰ *Biblia reînvie*, ediția a șasea, de Sir Charles Marston, pag. 20, 21, 189-200; *Noi Descoperiri în Babilonia despre Geneza*, de P. J. Wiseman, pag. 124-126

¹¹ *Poveste în piatră despre Potop*, de B. C. Nelson, paginile 166-168; *Armonia științei cu Scriptura*, de Harry Rimmer, paginile 222, 223

este demonstrată de straturile pământului unde vestigiile ei abundă. Unele cazuri, precum mamuții, arată că distrugerea i-a prins pe neașteptate, căci în stomac și chiar pe dinții lor se găsește iarbă verde, calamitatea strivindu-i în timpul mesei. Mii din acești mamuți trebuie să se găsească în nordul îndepărtat, înghețați în pământ, unde astăzi nu crește nici măcar iarbă ¹². Aceasta arată că zonele cu climă caldă se întindeau mai aproape de Poli înainte de Potop, decât după acesta și știința recunoaște imediat că viața animală și plantele pătrundeau mult mai aproape de Poli decât permite actuala climă ¹³. De ce această schimbare de climă? Potopul din zilele lui Noe! Biblia arată că principala cauză a Potopului a fost căderea „marii bolți de apă” de sus, ca ploaie torențială (Geneza 7:11,12, NW). Întocmai cum în cea de-a treia zi de creare greaua boltă ce odată făcea pământul o seră globală s-a subțiat în cea de-a patra, pentru a inaugura anotimpuri blânde și zone climate, tot așa căderea completă din zilele lui Noe a ceea ce mai rămăsese din această boltă a adus actualele anotimpuri riguroase. Neîmpiedicată de nici o boltă, lumina soarelui era mai puternică și făcea diferențe mai mari de temperatură între poli și ecuator.

O astfel de schimbare a climei a putut afecta media de viață a omului. Biblia arată că oamenii trăiau sute de ani înainte de Potop, dar că după el media de viață a scăzut rapid. Biblia nu spune de ce. O posibilă explicație se găsește în știință. O revistă de știință spunea: „S-a sugerat chiar că procesele de îmbătrânire, motivul pentru care plantele, animalele și oamenii îmbătrânesc, se poate găsi în radiația liberă a razelor cosmice” ¹⁴. Se știe

¹² *Poveste în piatră despre Potop*

¹³ *Știința modernă și credința creștină*, pag. 21; *Biografia pământului*, de George Gamow, pag. 171, 218

¹⁴ *Popular Mechanics*, august 1949

că aceste raze cauzează modificări la urmașii părinților ce se expun la ele și că acestea sunt dăunătoare ¹⁵. Înainte de Potop bolta de apă proteja ceva de raze, dar odată ce bolta a dispărut după Potop ajungeau mai mult la pământ. Așadar, dacă punctul de vedere științific exprimat mai sus este adevărat, aceasta ar putea explica îmbătrânirea mai rapidă după Potop, precum și creșterea în varietățile de plante și animale, din interiorul unei specii, ce au ieșit din corabie.

De asemenea, există câteva dovezi arheologice despre Potop. Pe tăblițele din vechime se fac referiri repetate la „Potop”, „vârsta înainte de potop” și „inscripțiile despre timpul dinainte de potop” ¹⁶. La mai bine de șaptesprezece secole după Potop, împăratul asirian Asurbanipal (numit în Biblie Asnapper la Ezra 4:10) jubila: „Am avut bucuria să citesc inscripții pe piatră din timpul dinaintea potopului” ¹⁷. Acest potop trebuie să fi fost așa de important că n-a avut nevoie de altă identificare, deși trecuseră șaptesprezece secole! Evident era POTOPUL. În diferite locuri din Orientul Apropiat s-au găsit straturi ale pământului de la potop, cel mai de seamă fiind cel de la Ur al haldeilor. În timp ce săpau prin ruinele civilizațiilor din vechime, arheologii au găsit dintr-o dată un strat de lut perfect curat, așezat lângă apă și gros de mai bine de opt picioare. Sub el au început iar ruine de locuințe omenești, dar mult mai vechi. Potopul care a așezat acest depozit de strat întrerupsese viața pentru un timp. Acest lucru este confirmat, de asemenea, de tăblița sumeriană a domniilor despre împărații legendari ce au fost întreruși și explicația lor că

¹⁵ *Maimuțe, oameni și cretini*, de E. A. Hooton; *Science New Letter*, 4 noiembrie, 1950

¹⁶ *Pocket Bible Handbook*, ediția a 19-a, de H. H. Halley, pag. 76-79

¹⁷ *Lumină din trecutul îndepărtat*, de Jack Finegan, pag. 181

întreruperea s-a datorat Potopului ¹⁸. Deși nu toți arheologii acceptă acest strat al pământului ca dovadă a potopului din zilele lui Noe, mulți cu reputație bună o fac.

Mai multe dovezi arheologice despre Biblie

La mai bine de o sută treizeci de ani după Potop oamenii care se împotriveau lui Iehova au început să construiască un turn-templu pe câmpia Șinear, care trebuia să-i țină uniți împotriva lui Dumnezeu. Pentru a-i opri, Iehova le-a încurcat limba și i-a făcut să vorbească în mai multe, ca să nu se mai înțeleagă unii cu alții, lucrarea a încetat și constructorii s-au împrăștiat (Geneza 11:1-9). Turnul neterminat a fost numit Turnul Babel. Arheologii au găsit ruinele mai multor astfel de turnuri-temple în Babilon, dar nu este sigur care este cel original. Tradiționalul Turn Babel este la Borsippa, la zece mile de centrul Babilonului ¹⁹. O parte a acestui impresionant turn stă în picioare până în ziua de astăzi. Cu toate acestea, mulți cred că originalul Turn Babel este cel ale cărui ruine se află în orașul Babilon și care „a fost început în mileniul al treilea î.C., dar n-a fost încheiat până în

¹⁸ *Ur al haldeilor*, de Sir Leonard Wooley, pag. 17-23

¹⁹ *Pocket Bible Handbook*, pag. 82; *Nebucadnețar*, de G. R. Tabouis, pag. 46, 47, 69, 70

timpul domniei lui Nebucadnețar”²⁰. George Smith, membru în conducerea British Museum, a găsit o tăbliță din vechime ce spunea: „Construirea acestui ilustru turn a ofensat zeii. Într-o noapte aceștia au doborât ce construiseră ei. I-au împrăștiat pe constructori și le-a făcut vorbirea ciudată; le-au împiedicat înaintarea. Ei au vărsat lacrimi fierbinți pentru Babilon”²¹. În afară de Biblie și această tăbliță, istoricii ce au scris despre Babilon, cu secole mai târziu, au vorbit despre oameni din antichitate ce „au construit un turn uriaș, ca să urce la cer. Dar Dumnezeu a făcut să bată un vânt, le-a năruit planul și a dat fiecăruia o altă limbă; de aceea, cetatea s-a numit Babilon”²².

La mai mult de trei secole după împrăștierea de la Turnul Babel, Lot și familia sa au fugit din Sodoma pentru a scăpa de ploaia nimicitoare cu „foc și pucioasă” adusă de Iehova, ca să nimicească nelegiuitele „cetăți din ținut”. Regiunea generală se numea „Valea Sidim, adică Marea Sărată” și avea gropi de bitum sau zăcăminte de asfalt. Când Lot și familia lui au fugit, soția s-a uitat înapoi și a fost transformată într-un stâlp de sare. În cele din urmă Lot s-a stabilit pe munții din apropiere și din el s-au tras moabiții și amoniții (Geneza 13:12; 14:3,10, 19:1-38, NW). Pot fi confirmate aceste evenimente?

Biblia localizează locul când vorbește despre valea Sidim, care a devenit Marea Sărată. Capătul de sud este puțin adânc și pădurile scufundate dovedesc faptul că apa n-a acoperit întotdeauna ținutul. Se pare că „cetățile din ținut” erau localizate acolo. Zăcămintele de asfalt încă se află acolo, așa cum sunt cele de sare și sulf. Este

²⁰ *The Westminster Historical Atlas to the Bible*, pag. 25

²¹ *Pocket Bible Handbook*, pag. 82, 83

²² *Dovezi istorice despre Scripturi*, de George Rawlinson, pag. 70, 278

important că arheologii spun că popularea ținutului a luat sfârșit dintr-o dată, aproximativ în timpul pe care-l stabilește Biblia pentru nimicirea arzătoare și că imediat după aceea a început cultura moabită, pe munții din apropiere, unde a fugit Lot împreună cu cele două fiice ²³.

Urmează câteva citate care lămuresc: „O examinare atentă a dovezilor literare, geologice și arheologice duc la concluzia că infamele ‚cetăți din Câmpie’ (Geneza 19:29) se aflau în ținutul care acum este scufundat sub apele ce curg încet ale părții de sud a Mării Moarte [Marea Sărată] și că ruinele lor au fost produse de un mare cutremur, probabil însoțit de explozii, fulgere, aprinderi de gaze naturale și un incendiu de mari proporții. Aproximativ în anul 1900, în Trans-Jordan, așezările și fortărețele odinioară înfloritoare, n-au mai fost folosite deoarece, din motive necunoscute, oamenii au încetat să mai trăiască în orașe și s-au întors din nou la viața nomadă” ²⁴. Cronologia Bibliei arată că această nimicire a avut loc cândva după anul 1919 î.C. și arheologia confirmă această dată.

Aici este informația din punctul de vedere al geologului: „Această regiune a fost găsită de geologi ca una incandescentă, de ulei și asfalt. ... Oriunde există aceste condiții, există acumulare de gaze și geologii ne spun că aici, într-un timp pe care nu-l pot stabili cu exactitate, aceste gaze s-au aprins prin anumite mijloace, de asemenea necunoscute lor, și a avut loc o mare explozie, care mai întâi a deplasat stratul, apoi l-a scufundat. Caracteristica stratului rupt a fost determinată, de asemenea, cu concluzii foarte importante. De-a lungul părții de jos a acestei Câmpii există un strat gros de sare

²³ *Arheolog biblic*, mai 1942; *Explorări la Sodoma*, de M. G. Kyle, pag. 75-80

²⁴ *Lumină din trecutul îndepărtat*, pag. 126

brută, care în partea de vest a Câmpiei se arată în acel mare munte de sare, cunoscut acum ca Jebel Usdum. La baza acestuia se află un strat de sare brută gros de aproximativ o sută cincizeci de picioare. Aceasta este aproape sare pură, dar este așezată în straturi cu grosime ce variază. Amestecată cu straturile de sare și pusă și peste ele, se află marna în care se găsește mult sulf, lingouri pe care le-am sfărâmat de-a lungul mării. Când a avut loc explozia gazelor, acest strat de sare amestecat cu sulf a fost rupt împreună cu celălalt strat și sarea și sulful s-au ridicat în cerurile incandescente și astfel a plouat peste Sodoma și Gomora și peste întreaga regiune, exact așa cum descriu Scripturile ploaia de foc și pucioasă din cer. Amestecat cu sare și sulf mai era și asfalt, la o temperatură foarte ridicată. ... Unul din refugiați, asemenea unora din Pompei, a întârziat prea mult și a fost prins de potopul ce se revărsa și a fost acoperit de sare, așa cum sunt într-adevăr, până în ziua de azi, vârfurile munților din apropiere”²⁵.

O revistă de știință confirmă cele de mai sus, sugerând că fulgerul a fost cel care a cauzat explozia. Aceasta oferă mărturia istoricilor care au văzut ruinele înainte ca ținutul să se scufunde. Geograful grec Strabo a scris despre turnul erei noastre și istoricul evreu Iosephus, care a trăit în primul secol A.D. Despre aceștia revista de știință declară: „Se pare că Iosephus vizitase locul catastrofei, căci afirmă cu putere că această istorie despre sodomiți, ținutul Sodomei, merită crezare, deoarece se bazează pe ce a fost văzut. Trăsnetul sau fulgerul pare să intre în istorie odată cu Iosephus, căci scriitorii anteriori au vorbit despre foc ce venise din cer. Iosephus confirmă afirmația lui Strabo potrivit căreia a văzut urme de foc

²⁵ *Explorări în Sodoma*, pag. 127-134; *Atlas istoric pentru Biblie de Westminster*, pag. 20, 26, 65, 66

sau de incendiu, precum și ruine ale orașelor distruse. Strabo văzuse așezările ruinate ici colo, în timp ce Iosephus a spus că se vedeau „umbre” ale celor cinci cetăți. S-ar părea că cel puțin în primul secol al erei noastre nu toată câmpia se afla sub apă”. Faimosul istoric Tacitus include, de asemenea, un raport despre regiune în scrierile lui ²⁶.

În 1473 î.C. națiunea Israel fusese eliberată de robia egipteană și se afla la Râul Iordan, gata să traverseze în Canaan (Palestina modernă), țara promisă de Dumnezeu. Biblia spune apoi că apele au încetat să mai curgă și s-au adunat pentru a permite Israelului să traverseze pe albia uscată a râului (Iosua 3:14-17; 4:18). Acest lucru a fost miraculos, dar Iehova ar fi putut folosi forțe naturale pentru a-l realiza. Pentru șaisprezece ore o alunecare de teren a oprit curgerea apelor în anul 1267 A.D. Cu secole mai târziu, în 1927, o alunecare asemănătoare, în același loc, a stăvilat râul pentru 21 de ore. Mai mult decât atât, aceste două blocări ale râului au avut loc în același loc în care a avut loc în timpul lui Iosua, care atunci era conducătorul văzut al Israelului ²⁷.

După traversare, zidurile orașului Ierihon au căzut pentru a permite Israelului să ocupe cetatea. O parte a zidului a rămas în picioare, căci acolo, pe el, se afla casa credincioasei Rahav. De asemenea, cetatea era blestemată și nu trebuia să fie jefuită, ci arsă. A fost rostit un blestem pentru oricine reconstruia cetatea (Iosua 2:15; 6:5,17,18,20, 22-24, 26). Potrivit Bibliei, toate acestea au avut loc și arheologia o confirmă. Profesorul Garstang a început săpăturile la Ierihon în 1930. El a găsit zidurile

²⁶ *Arheolog biblic*, septembrie, 1943; *Antichitățile lui Iosephus*, Cartea I, cap. 11, paragraful 4 și *Războaie*, Cartea a IV-a, cap. 8, paragraful 4; *Istoriile lui Tacitus*, Cartea a V-a, cap. 7

²⁷ *Povestea Ierihonului*, de John Garstang și J. B. E. Garstang, pag. 139, 140

duble răsturnate oblic, ca și când erau înclinate de o mână nevăzută. O parte a zidului era încă în picioare și ar fi putut fi locul unde era casa lui Rahav. Există dovada unei neobișnuite incendieri la scară mare a ruinelor; și cetatea nu fusese jefuită, căci s-au găsit provizii de curmale, orz, ovăz, măslina și alte produse comestibile, carbonizate, totuși, de flăcări. De asemenea, n-a avut loc nici o reconstruire însemnată a cetății până aproximativ cinci sute de ani mai târziu ²⁸. Aceasta ar corespunde aproximativ timpului regelui Ahab al Israelului, timp în care Biblia declară că a fost reconstruită cetatea – 1 Împ. 16:33,34.

Acest atac asupra Ierihonului a fost începutul invadării Canaanului de către evrei, pentru a lua în stăpânire ținutul pe care li-l dăduse Dumnezeu. Fusese prezis că venirea lor avea să bage spaima în inima oamenilor (Exodul 15:15; Deuteronomul 2:25). Rahav și alții din Canaan au mărturisit că aceasta s-a întâmplat (Iosua 2:9,11; 5:1; 9:24). Arheologia pare să confirme aceasta și să arate timpul cuceririi Canaanului de către evrei. Într-un timp Canaanul s-a aflat sub controlul Egiptului și regii din cetate, împărăția pe tot cuprinsul Canaanului, depindeau de Egipt pentru autoritate. În Egipt, la Tellel-Amarna, s-au găsit apeluri de ajutor pe care acești împărați din cetate ai Canaanului le scriseră Egiptului și ei vorbeau despre o invazie prin Habiru. Regele Ierusalimului era de primă importanță și cetatea lui se afla lângă Ierihon. El a scris că Habiru „ia în stăpânire cetățile împăratului” și „devastează toate ținuturile împăratului. Dacă vor fi trupe anul acesta, atunci toate teritoriile vor rămâne ale împăratului, dar

²⁸ *Povestea Ierihonului*, pag. 136,141,142,146,150; *Biblia reînvie*, pag. 85-89

dacă nu vor sosi trupe, teritoriile împăratului, domnul meu, vor fi pierdute”²⁹.

Deși nu se poate spune cu certitudine, mulți arheologi cred că Habiru însemna același lucru cu evreii sub conducerea lui Iosua. Numele Iosua apare chiar într-una din aceste scrisori și despre aceasta un învățat face observația: „Este o coincidență extraordinară, dacă este coincidență, că într-o scrisoare din Amarna este amintit de fapt un Iosua istoric; numele, timpul și locul par să forțeze identificarea acestui Iosua istoric cu Iosua cel epic”³⁰.

Criticii Bibliei acuzau că istoria acesteia este doar mit și că este plină cu nume de împărați care n-au existat niciodată. O carte despre arheologie spune că Biblia amintește patruzeci și șapte de monarhi, în afară de cei din Israel și Iuda, dar aceste nume nu s-au găsi în istoria lumescă. Așa că acești critici, rămânând lângă prejudecata lor, au spus că acești împărați n-au existat niciodată. Comentând despre aceasta, cartea spune: „Din acest motiv, liderii învățați ai ‘înaltului criticism’ au trimis acești patruzeci și șapte de monarhi în rubricile mitologiei. Ei au fost grupați în mijlocul ‘fabulelor și folclorului Vechiului Testament’ și aceste lecții induse în eroare, predate greșit, au fost una din slăbiciunea de bază a textului. Apoi, unul după altul, acești monarhi puși în discuție au început să învie, printr-o înviere arheologică. În unele cazuri s-a descoperit o movilă de înmormântare, în altele o tăbliță de cronicar, o bornă, sau o mare clădire inscripționată cu numele monarhului. Acum toate aceste patruzeci și șapte de personaje, presupuse fabuloase, au

²⁹ *Descoperiri moderne și Biblia*, de A. Rendle Short, pag. 155

³⁰ *Istoria Palestinei și a Siriei* de Olmstead, pag. 197, așa cum este citată în *Voci emoționante ale trecutului* de Innes, pag. 64; de asemenea pag. 64 din *Biblia reînvie*, de Marston

fost mutate din rubricile ‚mitologiei’ în înregistrările acceptate ale istoriei recunoscute”³¹. Așadar, știința arheologiei justifică din nou Biblia.

Arheologia a confirmat exactitatea Bibliei în sute de moduri, dar spațiul nu permite prezentarea de fapte suplimentare. Cu toate acestea, iată câteva declarații ale arheologilor, sau din alte surse de erudiți. Aici sunt două referitoare la Scripturile Ebraice. „Nu cred că va mai fi posibil, chiar dacă acum este, să negăm exactitatea remarcabilă a detaliilor din povestirile Vechiului Testament. Întâmplările considerate până acum legende au fost demonstrate istoric de recente descoperiri. ... În spatele tuturor povestirilor există istorie reală”³². „Prin urmare, este justificat să punem că, în ce privește acea parte din Vechiul Testament împotriva căreia s-a îndreptat în special criticismul din ultima jumătate a secolului al nouăsprezecelea, mărturia arheologiei este să-i restabilească autoritatea, precum și să-i crească valoarea, redând-o mai deslușit, printr-o cunoștință completă despre fundalul și cadrul ei. Arheologia încă nu și-a spus ultimul cuvânt; dar rezultatele dobândite deja confirmă care este părerea acesteia, că Biblia nu face nimic decât să câștige de pe urma unei creșteri a cunoștinței”³³.

Mai jos sunt câteva declarații în legătură cu Biblia ca întreg. „Nici un punct de vedere major din Scriptură nu s-a dovedit neistoric”³⁴. „Arheologia conține dovezi de necontestat despre relatări din Biblie. Relatări detaliate ale descoperirilor aproape fără număr,

³¹ *Morții vorbesc*, de Harry Rimmer, pag. 22

³² *Exactitatea Vechiului Testament în lumina arheologiei recente din Palestina*, de J. Garrow Duncan

³³ *Biblia și arheologia*, pag. 279

³⁴ *Arheologia și Israel*, de W. F. Albright

scoase la lumină cu târnăcopul și cazmaua din mormintele și cimitirele din vechime, de pe ținuturile Bibliei, sprijină competent Scripturile”³⁵. „Acest scriitor a răsfoit cândva cartea Genezei și a observat că fiecare din cele cincizeci de capitole sunt fie lămurite, fie confirmate de unele descoperiri arheologice – același lucru fiind adevărat pentru majoritatea capitolelor rămase din Biblie, atât din Vechiul cât și din Noul Testament”³⁶. Referitor la abundența descoperirilor arheologice care au legătură cu Biblia, un arheolog spunea: „În cantitatea uluitoare a tuturor acestor dovezi, care dacă ar fi evaluată, ar cântări laolaltă atâtea tone, poate părea absurd, nu există nici un cuvânt, nici o dovadă sau un singur fapt, care să contrazică sau să dovedească neadevărată o singură liniuță din Sfânta Biblie”³⁷.

Trei citate finale au legătură cu înaltul criticism al Bibliei și arată cât de greșit este. „Inexactitățile istorice din Daniel, susținute cu putere, nu sunt relatări nedovedite de istorie, ci doar relatări care au părut dificil să se armonizeze cu relatările insuficiente ale istoriei lumesti. Mai mult decât atât, inexactitățile istorice susținute cu putere s-au diminuat constant în fața cunoștinței din ce în ce mai mari despre timpul lui Cir. ... Creșterea cunoștinței noastre despre această perioadă arată cât de atent trebuie să fi când te îndoiești de exactitatea istorică a înregistrărilor din Biblie”³⁸. „În decursul ultimilor zece ani știința arheologiei biblice a arătat că criticismul Bibliei este irațional în punctul de plecare și greșit în concluzii”³⁹. „Unul dintre cei mai

³⁵ *Arheologia și Biblia*, de G. A. Barton

³⁶ *Arheologia și istoria Bibliei*, de J. P. Free, pag. 340

³⁷ *Morții vorbesc*, pag. 160

³⁸ *Dicționarul Bibliei*, de Westminster, pag. 130.

³⁹ *Dovezi recente despre Vechiul Testament*, de Sir Charles Marston

iluștri arheologi moderni, ce reprezintă una dintre cele mai mari universități din lume, spunea în Irak: „Am fost educat ca „înalt critic”, prin urmare, nu credeam în adevărul actual despre povestirile timpurii ale Bibliei. De atunci încoace am descifrat mii de tăblițe și cu cât învăț mai multe, cu atât mai mult cred că Biblia este adevărată”⁴⁰.

Biblia și știința medicinei ⁴¹

La fel ca oamenii primitivi de astăzi, cei din vechime aveau idei ciudate și superstițioase despre boală și vindecări. De aceea, cum știa Moise atât de multe în domeniul medicinei, când oamenii din jurul lui știau atât de puține? El era priceput în cunoștințele egiptenilor, dar în afară de răni și cheștiuni ce țin de chirurgie, scrierile lor descoperite despre subiect sunt nonsensuri superstițioase. Totuși Moise a dat dovadă de cunoștințe uimitoare în prevenirea atât a debutului bolilor, cât și a răspândirii microbilor și s-ar crede că el știa de microbi cu mult timp înainte ca savantul Pasteur să-i fi descoperit pentru medicina modernă, abia în ultimul secol. Motivul nu trebuie căutat departe. Moise își primise instruirea de la nimeni altul decât de la Iehova Dumnezeu. Sub călăuzire divină Moise a scris despre aceste cheștiuni cu treizeci și cinci de secole în urmă. Scrierile lui despre sănătate se găsesc în cărțile Bibliei de la Exodul la Deuteronomul. Codul de legi din aceste cărți este numit adesea Legea Mozaică.

Această lege spunea că doar animalele care aveau copita despăcată și rumegau îndelung puteau fi mâncate și

⁴⁰ *Noi descoperiri în Babilonia despre Geneza*, pag. 140

⁴¹ Când nu sunt altfel indicate, sursele pentru materialul de sub acest titlu sunt cap. VIII din *Știința modernă și credința creștină* și cap. VI din *Descoperiri moderne și Biblia*

prevederile cuprindeau și păsările și peștii. Știința recunoaște înțelepciunea acestui fapt și că animalele care nu se află în această categorie sunt sigure doar dacă sunt hrănite curat și bine fierte sau prăjite (Leviticul cap.1 11). Studii recente arată că porcul este expus unei boli numită trichinoză; iepurele are tularemia; papagalul poate avea psitacosis; anumiți pești au tenie. Legea Mozaică excludea această hrană periculoasă. Carnea era verificată și nu putea fi mâncată dacă era mai veche de două zile. Nici un animal care murea singur nu putea fi întrebuințat, deoarece putea transmite vreo infecție cu microbi sau paraziți (Deuteronomul 14:21). Mâncarea sângelui era interzisă din motive spirituale, dar chiar și din punct de vedere al sănătății evitarea lui era bună, din pricina unor pericole precum septicemia sau paraziți – Geneza 9:4; Leviticul 3:17; 7:26; 17:10,11,14; 19:26; Fapte 15:19,20,28,29; 21:25.

Cadavrele nu trebuiau să fie atinse și dacă cineva o făcea, erau luate măsuri de curățire. Acest lucru era accentuat în special în cazul rozătoarelor (Leviticul 11:24-40). Știința cunoaște acum că aceste cadavre pot să fie infestate cu purici, căpușe și păduchi care transmit boli precum: ciuma bubonică, tifos exantematic și meningita meningococică. În paranteză fie spus, numai în secolul al douăzecilea, în 1907, știința medicinei a descoperit că șobolanii sunt responsabili de ciuma bubonică. Când aceștia mor, puricii de pe ei, care transmit boala, mușcă alte animale sau pe oameni, și o împrăștie. Totuși Biblia cunoștea acest fapt cu mii de ani în urmă. În decursul acestei ciume ea vorbește despre „șoareci care distrug țara”. Cuvântul ebraic tradus „șoareci” poate include și șobolani și șobolanii care zăceau morți peste tot distrugeau țara și puricii de pe ei

împrăștiau ciuma. Vina pentru ciumă era dată, pe bună dreptate, pe șobolanii morți – 1 Samuel capitolele 5 și 6.

Lepra era o mare plagă a Orientului. Moise i-a dat multă atenție în capitolele 13 și 14 ale Leviticului. El a instruit cum să se pună diagnostic și cum să fie izolați și puși în carantină cei afectați. Hainele, patul și chiar casa pacientului, erau dezinfectate. Leprosul trebuia să-și acopere gura și să strige, „Necurat”, pentru a-i avertiza pe ceilalți să nu fie infectați. Este posibil ca Moise să fi anticipat chiar tratamentul modern cu esteri de petrol, deoarece a folosit isop și cedru în procedeele de curățire. Metodele sale învingeau germenii, chiar dacă el știa, sau nu, de existența lor. De asemenea, Leviticul capitolul 15 discută despre chestiuni ce țin de corp și reguli stricte ce-i cuprindeau pe cei care aveau scurgeri, care se putea să fie necurați sau să transmită maladii.

Erau luate măsuri sanitare, dintre care una proteja alimentarea cu apă. Se cunoștea că apa poluată era o sursă de infectare (2Împărați 2:19-22). Dacă era găsit un animal mort în apă, aceasta nu mai trebuia băută. Apele curgătoare sau bazinele mari erau considerate sigure (Leviticul 11:29-36). Doar în urmă cu cincizeci de ani știința medicinei a învățat că febra tifoidă, holera și alte boli se transmit, în principal, prin apă poluată. În legătură cu aceasta era aranjarea lipsită de pericol a canalizării. Bolile transmise prin apă și muște, precum dizenteria și febra tifoidă, au fost mari calamități în trecut, în special pentru armatele de pe câmpul de luptă, și adesea au luat mai multe vieți decât luptele. Până la Războiul Mondial (1914-1918) n-au fost urmate precauții eficiente. Totuși, simplul remediu s-a găsit în Biblie tot timpul și a fost urmat de Israel cu treizeci și cinci de secole în urmă – Deuteronomul 23:12-14.

Chiar în domeniul sănătății mentale Biblia este practică. În predica sa de pe munte (Matei capitolele 5-7), Isus a accentuat să arătăm iubire unii față de alții. Lumea încăpățânată a luat în răs aceasta ca slăbiciune, dar știința învață acum diferit. Ea învață că majoritatea afecțiunilor mentale se trag din lipsa iubirii, atât iubire de sine, cât și iubire pentru alții și din partea lor. Cu mii de ani în urmă Biblia a spus oamenilor să se iubească pe ei și să-i iubească pe alții tot la fel de mult (Leviticul 19:18; Matei 22:39; Ioan 13:34). Articolul ce raportează toate acestea încheie: „Da, oamenii de știință încearcă să-l ajungă din urmă pe Isus. El a avut în minte viitorul omului atunci când a spus, în urmă cu două mii de ani: „Vă dau o poruncă nouă, să vă iubiți unii pe alții””⁴².

Despre faimoasa predică de pe munte a lui Isus, un psihiatru de seamă mai spunea: „Dacă ai aduna toate articolele cu autoritate despre subiectul igienei mentale, scrise vreodată de cei mai calificați psihologi și psihiatri, dacă le-ai combina, dacă le-ai îmbunătăți și ai scoate din ele poliloghia excesivă, dacă ai lua tot ce este esențial și dacă ai avea aceste părțile pure de cunoștință curată științifică exprimată concis de cei mai capabili poeți în viață ai dobândi un rezumat stângaci și incomplet al Predicii de pe Munte”⁴³. Cu siguranță Biblia este folositoare omenirii.

Profețiile împlinite dovedesc Biblia inspirată

Oamenii sunt supuși erorii. Cuvântul lui Dumnezeu nu este. Atunci când oamenii scriu despre

⁴² Revista *The reader's Digest*, septembrie 1950, pag. 115-118

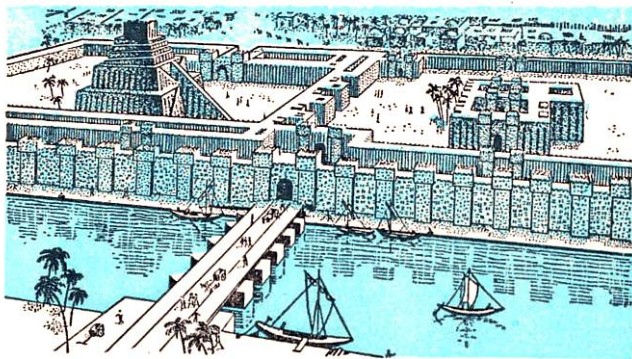
⁴³ *A Few Buttons Missing: The Case Book of a Psychiatrist*, by Dr. James Tucker Fisher

știință, scrierile trebuie să fie corectate pe măsură ce cunoștința crește. Dar din ce în ce mai mulți oameni descoperă că Biblia este corectă din punct de vedere științific. Când oamenii scriu istorie o înfrumusețează și o deformează în avantajul lor, sau omit fapte cu desăvârșire. Dar istoria din Biblie raportează evenimente cu exactitate și nu-i menajează nici măcar pe servii lui Dumnezeu. Arheologia a justificat exactitatea istorică a Bibliei. Dar în alt domeniu Biblia rămâne complet singură. Aceasta este prezicerea viitorului. Oamenii încearcă, dar eșuează groaznic. Doar în timpul generației noastre oamenii spuneau că primul Război Mondial va face lumea sigură pentru democrație. Acesta n-a făcut-o. Liga Națiunilor trebuia să fie expresia politică a împărăției lui Dumnezeu pe pământ. N-a fost. Cel de-al doilea Război Mondial trebuia să scape pământul de domnia dictatorială. N-a făcut-o. Națiunile Unite trebuiau să aducă națiunile laolaltă într-o cooperare pașnică. Totuși, majoritatea lor sunt dezbinată în facțiuni din Est și din Vest ce duc lupte de cuvinte în Statele Unite și bătălii sângeroase în Coreea, și puținele națiuni care încearcă să rămână neutre în conflictul dintre Est și Vest se află sub mari presiuni din ambele părți. Cu siguranță oamenii nu sunt profeți adevărați și dacă Biblia conține profeții adevărate, acestea n-au fost scrise de oameni fără călăuzire divină. Să examinăm câteva din multele împliniri ale profețiilor din Biblie.

Înainte ca împăratul babilonian Nebucadnețar să distrugă cetatea-țară Tir, profeții Bibliei Isaia, Ieremia și Ezechiel o preziseseră, dar după aceea profetul Zaharia a mai prezis căderea Tirului. De ce? Deoarece mai exista o cetate-insulă Tir și cea parte a Tirului n-a distrus-o Nebucadnețar, ci a făcut-o Alexandru Cel Mare între anii 333-332 î.C. Pentru a face aceasta el a construit un dig

sau un pod, de pe țârm până pe insulă, și acest dig l-a făcut din ruinele vechii cetăți-țară⁴⁴. În felul acesta s-au împlinit complet cuvintele lui Ezechiel: „Zidurile tale vor fi dărâmate și fericitele tale case vor fi distruse; Pietrele, lemnul de construcție și țărâna ta vor fi scufundate în inima apelor” (Isaia 23:1-13; Ieremia 27:1-11; Ezechiel 26:1-14; Zaharia 9:2-4, AT). Împlinirea completă a avut loc la aproape două sute de ani după ce Zaharia a spus-o, după aproape trei sute de ani de când o spusese Ieremia și Ezechiel și după mai bine de patru sute de ani de când o spusese Isaia.

Înainte de căderea cetății Ninive din vechime, capitala Asiriei, profetul Naum a prezis sfârșitul acesteia prin foc, sânge și trupe ale dușmanului (Naum 1:8; 2:6,8; 3:13). După aceea, cetatea a fost răsturnată de haldei și mezi, dar nu înainte ca râul Tigru să fi inundat cetatea și să fi început flăcările. Deși cetatea este cunoscută acum prin săpături, pustiirea ei a fost așa de completă, că mai târziu a devenit ca un mit. Citim: „Ei au fost ajutați foarte mult de o pătrundere neașteptată a Tigrului, care a adus

Restoration of Babylon of Nebuchadnezzar's time, showing the temple tower he completed and which many present-day scholars believe was the original Tower of Babel.

⁴⁴ *Arheologia și istoria Bibliei*, pag. 262-264; *Dovezi implicite ale inspirației* de Rimmer, pag. 202-204

cu sine o mare parte a zidului cetății și a făcut locul imposibil de apărat. Așa completă a fost pustiirea că în timpurile Greciei și ale Romei dispăruta Ninive a devenit ca un mit. Totuși, în tot acest timp, o parte a cetății zace înmormântată sub mormane de moloz”⁴⁵. Prin profetul Său Naum Iehova a prezis soarta acestei cetăți și modul căderii ei.

Chiar mai remarcabile sunt profețiile despre Babilon. În anul 607 î.C. Babilonul a luat în captivitate Iuda, împărăția iudeilor. Cu câțiva ani înainte să se întâmple acest lucru Ieremia îl prezisese și Isaia prevestise aceasta cu o sută cincizeci de ani înainte să se întâmple. Isaia mai prezisese și întoarcerea iudeilor din captivitate și așa făcuse și Ieremia, spunând că Iuda avea să fie restatornicită în țara ei după o perioadă de pustiire de șaptezeci de ani. Acest lucru avea să fie făcut posibil prin răsturnarea Babilonului prin mezi și perși. Ieremia prezisese că soldații babilonieni nu vor fi puși pe fugă, dar vor fi ca femeile care nu opun rezistență. Isaia chiar a dat numele cuceritorului general persan Cir, și spusese că va găsi deschise porțile cetății pentru el – Isaia 13:17-22; 14:1,4,8, 12-16; 39:6,7; 44:24-28; 45:1,2; Ieremia 29:10; 51:30.

În împlinirea acestor profeții Cir a cucerit Babilonul în anul 539 î.C. Cetatea se găsea în mijlocul unei petreceri în stare de ebrietate, porțile fuseseră lăsate deschise din neglijență și n-a existat nici o reală rezistență opusă de soldații surprinși ai Babilonului. La scurt timp după căderea Babilonului Cir a emis o proclamație ce permitea celor din Iuda să se reîntoarcă în Ierusalim și să restabilească acolo închinarea lui Iehova; ca urmare, în anul 537 î.C. a avut loc restatornicirea, exact la șaptezeci

⁴⁵ *Dicționar al Bibliei de Westminster*, pag. 428, 429; vezi și Prologul lui *Nebucadnețar* și pag. 204-206 din *Dovezi implicite ale inspirației*

de ani după pustiirea țării Iuda (2Cronici 36:22,23; Ezra 1:1-3). Cât privește Babilonul, astăzi el este doar o grămadă de movile părăsite. Ieremia prezisese exact aceasta: „Babilonul va deveni o grămadă de ruine, o vizuină de șacali și o groază, fără locuitori” – Ieremia 51:37, *AT*.

Avanpremiera profetică a lui Iehova despre ridicarea și prăbușirea guvernelor omenești continuă. Deși Babilonul încă era cea de-a treia putere mondială și după câte se părea se afla în siguranță în acea poziție, profetul Daniel a vorbit despre a patra și a cincia putere mondială ce aveau să vină și a arătat cum vor cădea la timpul lor. El a vorbit despre un berbec cu două coarne, ce ilustra a patra putere mondială și despre un țap cu un corn ca a cincia putere, care va răsturna pe cea de-a patra. După aceea, singurul corn mare al acestui țap urma să fi rupt și înlocuit cu alte patru coarne mici – Daniel 8:3-8.

Noi nu suntem lăsați în îndoială referitor la interpretarea corectă a acestor cuvinte simbolice: „Berbecul pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, este împăratul Mediei și al Persiei. Țapul este împăratul Greciei; și marele corn dintre ochii acestuia este primul împărat. Așa cum cornul a fost rupt și au apărut alte patru în locul lui, tot la fel vor apărea patru împărății din națiunea lui, deși fără putere ca a lui” (Daniel 8:20-22, *AT*). La câțiva ani după ce Daniel prezicea aceste mari evenimente, națiunea duală Medo-Persia a răsturnat Babilonul și a devenit cea de-a patra putere mondială. Aceasta a fost bine simbolizată de berbeculele cu două coarne, cornul mai mare apărând ultimul, căci mai întâi a apărut puterea mediană, dar puterea persană care i-a urmat a depășit-o în tărie. La mai mult de două secole după ce Daniel relatase această profeție s-a ridicat la putere cuceritorul grec Alexandru Cel Mare și a dat jos

Medo-Persia, iar după moartea sa, în anul 323 î.C., cea de-a cincia putere mondială a Greciei a fost împărțită în patru părți, fiecare condusă de unul dintre cei patru generali ai lui Alexandru. Astfel, au urmat patru coarne mici sfărâmării marelui corn al țapului. Cât de absolut imposibil este pentru om să facă aceste uimitoare preziceri, cu secole înainte, și ce izbitor confirmă aceasta Biblia ca inspiratul Cuvânt al lui Dumnezeu!

Împliniri în zilele noastre

Profețiile lui Iehova din Biblie despre guverne cuprind și timpul nostru. Cu aproape nouăsprezece secole în urmă, când imperiul roman era cea de-a șasea putere mondială, Biblia vorbea despre a cincia care trecuse și despre a șaptea putere ce urma să vină după cea de-a șasea, a șaptea putere mondială ce există astăzi. Dar pentru zilele noastre, profetia vorbea despre o a opta putere, care urma să iasă din rândul celorlalte șapte puteri. Această a opta putere, care este o combinație de multe națiuni, trebuia să vină în existență, apoi să dispară în inactivitate, și mai târziu să fie reînviată ca mijloc de conducere internațională (Apocalipsa 17:8, 10-14). Cea de-a opta putere ce provenea din multe națiuni a fost Liga Națiunilor. Aceasta a încetat să mai existe, așa cum prezisese profetia; dar s-a reîntors ca Națiunile Unite, așa cum se prezisese, de asemenea.

Multe alte împliniri ale profetiei se pot vedea astăzi și ele au legătură, în special, cu a doua prezență a lui Cristos. Timpul exact al primei sale veniri ca omul Isus a fost prezis cu secole înainte de Daniel și au fost profetite multe alte detalii despre viața sa, de atunci pe pământ, de alți scriitori ai Bibliei. De fapt un erudit în Biblie a calculat că „există trei sute treizeci și două de profetii în Vechiul Testament care s-au împlinit literal cu

THE SIGN

Cristos”⁴⁶. Aceleași împliniri remarcabile ale profeției sunt vizibile acum, la timpul prezenței a doua a lui Cristos, așa cum au fost perceptibile la prima sa venire, cu nouăsprezece secole în urmă. Din nou scrierea profetică a lui Daniel este cea care dă timpul nevăzutei prezențe a doua a lui Cristos, ca Rege întronat. Detaliile acestei cronologii sunt prea încurcate să fie date aici, dar încă din 1877 primul președinte al Societății Watch Tower a luat parte la publicarea informației că Împărăția Sa va fi complet stabilită în anul 1914. De vreme ce a doua sa venire este la fel de nevăzută precum vântul (Ioan 14:19), discipolii lui Isus l-au întrebat: „Care va fi semnul prezenței tal și al sfârșitului sistemului de lucruri?” (Matei 24:3, NW). El le-a dat un semn. Îl observăm noi de la 1914 încoace?

Isus a arătat că multe întâmplări luate laolaltă vor constitui semnul prezenței sale a doua ca Rege. Mai întâi el a spus că va fi război mondial, o națiune care se va ridica împotriva altei națiuni și o împărăție împotriva altei împărății, în urma cărora vor urma foamete, epidemii și cutremure de pământ în multe locuri. Exact la timp, anul 1914 a văzut primul Război Mondial. Acesta a depășit de departe în putere de distrugere orice război anterior. Totuși foametea și epidemiile care au urmat au

⁴⁶ *Arheologia și istoria Bibliei*, pag. 284

luat mai multe vieți decât războiul. Distrugătoarele cutremure de pământ au crescut în mare măsură. Urmărilor asupra oamenilor de pe pământ au fost așa cum prezisese Isus: „Suferința națiunilor, care nu vor ști calea de scăpare din pricina urletului mării și a tulburării ei, în timp ce oamenii vor leșina de frică în așteptarea lucrurilor ce vor veni peste pământul locuit”. În încercarea zadarnică de a aduce pace pe pământ oamenii au format corpuri de guvernare internaționale, Liga Națiunilor și Națiunile Unite, dar acestea au eșuat să facă ce poate face doar împărăția lui Cristos – Isaia 8:9-13; Matei 24; Marcu 13; Luca 21, *NW*.

Și observați cât de perfect se împlinește, prin stările de azi, această profeție despre zilele din urmă și prezența a doua a lui Cristos: „Să știi aceasta, că în zilele din urmă vor fi timpuri critice, greu de suportat. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, aroganți, înfumurați, hulitori, neascultători de părinți, fără mulțumire, fără bunătate iubitoare, neavând afecțiuni firească, fără să fie dispuși spre nici o înțelegere, bârfitori, fără auto-control, sălbatici, ne-iubitori de bine, trădători, încăpățânați, plini de părere foarte bună despre sine, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu, având o formă de devotament evlavios, dar dovedindu-se falși față de puterea acestuia; depărtează-te de aceștia. De fapt, toți care doresc să trăiască cu devotament evlavios în asociere cu Isus Cristos vor fi persecutați. Pe de altă parte, oamenii răi și impostorii vor merge din rău în mai rău, înșelând și fiind înșelați” – 2Timotei 3:1-5, 12,13, *NW*.

Biblia arată că acest necaz nu este adus de Iehova Dumnezeu, ci de dușmanul Său (Apocalipsa 12:12). Iehova le arată oamenilor cu inima sinceră calea de scăpare. Așa cum a prezis Isus, în aceste zile din urmă ale

acestei lumi vechi, și la porțile unei lumi noi, martorii lui Iehova predică veștile bune despre împărăția stabilită, și arată cum va curăța pământul de nelegiuire bătălia lui Iehova de la Armaghedon și cum va deschide calea spre pace, fericire și viață fără sfârșit. Această lucrare de predicare cauzează o despărțire a oamenilor, unii pentru viitoarea lume nouă, alții împotriva ei (Matei 25:31-46). Împotrivorii îi persecută pe martorii ce declară aceste vești bune, batjocoresc și iau în zeflema avertismentul ce este proclamat. Dar și necredința acestor înțelepți lumești a fost prezisă: „Mai întâi să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori cu batjocura lor, ce vor proceda după propriile dorințe și care vor zice: „Unde este acea prezență promisă a Lui? Căci de când au adormit în moarte părinții noștri toate lucrurile continuă la fel ca de la începutul creației” – 2Petru 3:3,4, *NW*.

Generația care vede începutul acestor evenimente prezise va trăi să vadă sfârșitul, așa cum spunea Isus: „Învățați acum de la smochin, ca ilustrație, acest punct: De îndată ce-i cresc ramurile și acestea încep să-și arate frunzele, știți că vara este aproape. Tot la fel și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că El este aproape la uș. Adevărat vă spun că această generație nu va trece în nici un chip, până nu se vor întâmpla toate aceste lucruri” (Matei 24:32-34, *NW*). Cu alte cuvinte, de când au început să aibă loc aceste evenimente în 1914, și de atunci încoace continuă, unii ce vor trăi atunci, vor fi vii și când va veni sfârșitul la Armaghedon și astfel persoanele de astăzi care ascultă de Dumnezeu și de Cristos pot spera să treacă vii prin acea nimicire dreaptă a celor nelegiuși și să nu moară niciodată (Ioan 8:51). Aceste spectaculoase evenimente vor atinge punctul culminant asupra acestei generații. Asta este ceea ce face timpurile noastre așa de importante. Acesta este motivul

pentru care aceasta este o chestiune de viață veșnică sau de moarte veșnică pe care s-o cercetați acum, să vă informați, să dovediți adevărat Cuvântul lui Dumnezeu și apoi să-l împliniți.

Noi ne putem bizui cu încredere pe promisiunile Bibliei despre lumea nouă ce va veni după Armagedon. După o cercetare sinceră ar fi ridicol să nu vină. Dacă cineva v-a spus adevărul de o sută de ori, începeți să vă îndoiiți dintr-o dată de această persoană când vă spune ceva nou? Dacă nu l-ați găsit niciodată mincinos, dacă a fost corect de o sută de ori sau mai mult, vă veți îndoii dintr-o dată de sinceritatea lui, fără nici un motiv? Ce irațional și illogic ar fi aceasta! Paginile de mai sus au arătat cât de exactă este Biblia în chestiuni de istorie și știință. Ele au arătat remarcabile împliniri ale multor profeții cuprinse în Biblie. Acum sunt alte profeții ce trebuie să se îplinească în viitor, precum cele despre promisa lume nouă a dreptății a lui Iehova. Nu putem avea noi încredere că aceste profeții se vor împlini la timpul potrivit al lui Dumnezeu, având în vedere înregistrarea din trecut pe care a făcut-o El pentru exactitate și siguranță? Înregistrarea sa din trecut ne oferă o puternică bază pentru credință în viitoarele Lui promisiuni. Așadar, cu încredere deplină în împlinirea lor, luați în considerare câteva din promisiunile lui Iehova despre lumea nouă a dreptății.

Să alegem viața în lumea nouă

Ați planta o grădină în junglă? Această lume veche a devenit o junglă, o cultură de militarism sângeros, de politicieni ce primesc mită, de giganți comerciali care înșeală, de fătarnici paraziți religioși, de violatori ai armistițiului trădători, de delincvenți imorali și criminali împietriți. Și în minte aceștia cultivă spini, pălămidă și

plante otrăvitoare, ca ură rasială, prejudecată religioasă, simpatii naționale, învățături hulitoare, ateism încăpățânat și filozofii inutile menite să înăbușe adevărurile eterne ale Cuvântului lui Dumnezeu. Cu siguranță, această lume veche a devenit o junglă globală infestată cu lucrări rele și lucrători răi și pe aceștia Iehova îi va îngropa sub arătură la Armageddon, pentru a face loc unui parc al plăcerii pe întreg pământul. Nu este acesta un mod practic de a transforma o junglă într-o grădină?

Iehova l-a creat pe om să aibă un cămin fericit, să crească pe copiii ascultători și să umple pământul cu o rasă dreaptă. Omul trebuia să păstreze pământul într-o stare de frumusețe și să exercite o stăpânire iubitoare peste păsări și animale și chiar peste peștii mării. Dar realizarea acestui scop divin a fost amânată, deoarece prima pereche umană s-a răsculat împotriva lui Dumnezeu. Ei și-au pierdut dreptul la viață, căpătând prin neascultare plata mortală a păcatului (Geneza 2:17; 3:3,6; Romani 6:23). De aceea, urmașii lor au moștenit de la ei nu drept la viață, ci păcat și moarte: „Printr-un singur om a intrat păcatul în lume și moartea prin păcat, și astfel moartea s-a răspândit asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit”. Dar scopul lui Iehova referitor la pământ nu trebuia să fie nimicit. El a furnizat o răscumpărare pentru urmașii lui Adam, ca să recâștige ceea ce primul lor părinte pierduse: „După cum printr-o singură greșală rezultatul pentru oamenii de toate speciile a fost condamnarea, tot la fel, printr-un singur act de justificare rezultatul pentru oamenii de toate speciile este declararea lor drepecți pentru viață” – Romani 5:12,18, NW.

Pentru a clarifica aranjamentul de răscumpărare luați în considerare această ilustrație: Un adult păcătuiește, greșește, și din această cauză contactează o

boală. Microbii bolii infestază și urmașii lui. Ei se îmbolnăvesc și se află în fața morții de la această boală. Apare un alt om; el este doctor. Acesta are un remediu pentru afecțiune. Prin acest unic remediu acest unic om poate vindeca pe toți urmașii suferinzi ai adultului păcătos. Există o singură condiție: urmașii trebuie să dorească să ia tratamentul prescris pentru vindecare. Doctorul nu-i obligă să ia tratamentul; el doar îl oferă. Unii îl acceptă, alții îl resping. Așa este cu răscumpărarea. Adam a păcătuțit și a pierdut perfecțiunea și dreptul la viață. El a transmis urmașilor această imperfecțiune și această condamnare. Isus a venit să ofere ca răscumpărare puterea sa de viață și s-a asemănat cu un medic (Marcu 2:17; Luca 4:23). El oferă remediul gratis, dar pentru a ieși de sub condamnarea morții și a recâștiga dreptul la viață veșnică urmașii lui Adam trebuie să urmeze tratamentul prescris de Cristos Medicul. El nu va obliga pe nimeni să ia tratamentul. Și exact așa cum un medicament poate vindeca milioane de suferinzi de aceeași boală, tot la fel unica jertfă a lui Cristos este suficientă pentru a restabili la viață și perfecțiune pe tot atâția câți aleg să servească pe Iehova în mod ascultător.

Cei care împlinesc cerințele prescrise în Biblie vor trăi pentru totdeauna într-o lume nouă cu binecuvântări de nedescris. Politicienii setoși de putere nu vor mai asupra oamenii, ci Isus Cristos „va judeca pe cei săraci din popor, va salva pe copiii celor necăjiți și va zdrobi în bucăți pe asupritor. El va cădea ca ploaia pe iarba cosită; ca ploaia de vară care udă pământul. În zilele sale cei drepți vor înflori; și va fi belșug de pace cât va ține luna” (Psalm 72:4,6,7). Aceasta va pune capăt vărsării inutile de sânge omenesc în război: „El va judeca printre națiuni și va mostra multe popoare; din săbiile lor își vor făuri fiare de plug și din sulitele lor cosoare; nici o

națiune nu va mai ridica sabia împotriva altei națiuni și nu vor mai învăța războiul” – Isaia 2:4.

O pace minunată va domni între oameni și animale în acea lume nouă. „În ziua aceea voi face un legământ pentru ei cu fiarele câmpului, cu păsările cerului și cu târâtoarele pământului; Eu voi distruge arcul, sabia și luptele de pe pământ și-i voi face să se culce în siguranță” (Osea 2:18). La timpul creării Iehova a hotărât că plantele urmau să fie hrana pentru toate speciile de viață animală, nu carnea (Geneza 1:29,30). În lumea nouă animalele se vor întoarce la dieta vegetariană și va domni o pace glorioasă: „Lupul va locui împreună cu mielul și leopardul se va întinde lângă ied; vițelul, puiul de leu și animalul tânăr vor sta împreună și îi va mâna un copilaș.

Vaca și ursul se vor hrăni împreună; puii lor vor sta laolaltă și leul va mânca paie ca boul. Sugarul se va juca lângă vizuina viperei și copilul întărcat își va pune mâna în bârlogul basiliscului. Ele nu vor face rău și nu vor distruge pe tot muntele Meu cel sfânt, căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului ca apele ce acoperă marea” – Isaia 11:6-9; 65:25.

Și pentru toate aceste creaturi pașnice pământul va oferi abundență: „Deșertul se va bucura și va înflori ca trandafirul. În locul spinului se va ridica bradul și în locul

mărăcinelui se va ridica mirtul” (Isaia 35:1; 55:13). „Atunci pământul își va da roadele; și Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ne va binecuvânta. Tu îți întinzi mâna și mulțumești dorința fiecărei vietăți” – Psalm 67:6; 145:16.

Această mulțumire nu va mai fi tulburată de boală sau scurtată de moarte: „Nici un locuitor nu va mai zice: Sunt bolnav”. „Iată, Eu voi aduce sănătate și tratament și îi voi vindeca”. „El va șterge orice lacrimă din ochii lor și moartea nu va mai fi; nu va mai fi nici plânset, nici țipăt, nici durere. Lucrurile dintâi au trecut” (Isaia 33:24; Ieremia 33:6; Apocalipsa 21:4, NW). Bătrânețea va dispărea, căci atunci „carnea sa va fi mai fragedă decât a unui copilăș; el se va reîntoarce în zilele tinereții” (Iov 33:25). Chiar mormintele vor fi golite pe măsură ce învierea va aduce înapoi la viață milioane de oameni! – Ioan 5:28,29; Fapte 24:15.

Aceasta înseamnă viață în glorioasa Lume Nouă pe care persoanele o pot alege acum. Aceasta este o viață ce nu se veștejește precum floarea și nu se usucă precum iarba. Zilele ei nu sunt puține, ci nesfârșite, nu sunt pline de necazuri, ci cu o bucurie de nedescris. Dacă oamenii aleg să se lege de această viață prezentă, în ciuda durerilor și suferințelor ei, cu cât mai mult ar trebuie să aleagă să ajungă la viața din Lumea Nouă! Totuși, nu la toate persoanele le-ar plăcea o astfel de viață. Dacă noțiunea lor despre plăcere este să mănânce și să bea excesiv, lor nu le-ar plăcea acea Lume Nouă. Dacă ei poftesc întotdeauna la soția aproapelui, sau caută să divorțeze de a lor, ori caută să fure de la semenul

lor, sau doresc să împuște pe cineva, sau să-i ardă pe oameni cu aruncătoare de foc, să arunce în aer femeii și copii cu bombe, atunci lor nu le-ar plăcea acea lume nouă. Dacă ei doresc cu înfocare să vadă câtă bogăție materială pot strânge

pe spinarea altora, sau câtă lingușire de creaturi pot căpăta ca preoți încrezuți, sau câți oameni pot să comande, ori să ucidă, ca și militari ce fac pe grozavii, atunci lor nu le va plăcea deloc lumea nouă. Nici una din aceste activități nu vor exista acolo.

Pe de altă parte, însă, dacă ți-ar plăcea să supui pământul, să-l transformi în terenuri care să producă hrană, sau în parcuri care să ofere frumusețe, să faci pustii să înflorească, să vezi cum spinii și pălămida fac loc arborelui de nucă de cocos și bananierului, să ocrotești, în mod potrivit, câteva teritorii de junglă îmbelșugată, sau munți maiestuoși, ca habitate pentru multe animale și ca o laudă tăcută a Creatorului, atunci ai dori lumea nouă. Dacă ai fi încântat să exerciți stăpânire peste animale, nu cu arme, bice sau gratii, ci prin iubire și încredere reciprocă; dacă dorești cu înfocare timpul când ursul și vițelul vor sta unul lângă altul, leopardul și iedul se vor hrăni împreună, când leul va mânca paie ca boul și dacă ți-ar plăcea să vezi ziua când toate aceste animale vor urma blând conducerea unui copilaș, atunci ți-ar plăcea lumea nouă. Dacă inima ta tânjește după timpul când săbiile vor fi transformate în fiare de plug și sulite în cosoare, când nu vor mai exista școli miliare, nu se va mai învăța războiul, nu se vor mai face bombe, nu vor mai exista instigatori la război, atunci îi vei mulțumi lui Dumnezeu pentru lumea Sa nouă în care va avea loc această schimbare. Dacă visezi la timpul când asupritoria conducere politică va dispărea și lăcomia comercială va lipsi, când oamenii își vor construi propriile case și le vor locui în pace, sub via și smochinul lor, când pământul va răsună de țipetele fericite ale copiilor și va vibra la cântecele emoționante ale păsărilor, aerul va fi înviorat de parfumul florilor, atunci vei tresări pentru lumea nouă. Dacă speranța ta sinceră este să vezi

ziua când șchiopii vor sări ca cerbul, să auzi limba mușilor cum cântă, să vezi deschiși ochii celor nevăzători, să observi urechile deschise ale celor surzi, să vezi cum suspinul și geamătul fac loc râsetelor, și lacrimile și plânsetul fac loc zâmbetului, iar durerea și moartea fac loc sănătății și vieții veșnice, atunci nu există nimic care să-ți blocheze calea să ajungi în binecuvântata lume nouă, în care aceste condiții vor exista pentru totdeauna! – Isaia 2:4; 11:6-9; 35:1-10; 55:13; 65:17-25; Apocalipsa 21:1,4.

Eliberați-vă mintea să gândească și să trăiți!

Acest lucru nu este doar de importanță individuală, personală, este de importanță mondială. Această lume veche moare și cei care se agață de ea vor muri împreună cu aceasta. Vine o lume nouă, vie, și cei care se pun de partea ei vor locui pentru totdeauna în aceasta. Este mintea ta destul de liberă să vadă lucrul acesta? Sau este așa legată de lanțurile prejudecății prostești încât nici măcar nu te vei gândi la el? Vei permite mândriei să fie premergătoarea căderii tale, sau te vei ascunde sub mândria zadarnică pentru a face loc unui motiv sănătos? Vei permite minții tale să gândească, sau prejudecății să te orbească? Prima fortăreață a libertății este mintea, dar mulți sunt proprii lor prizonieri prin intermediul mândriei false și a prejudecății prostești. Ei sunt înclinați să urmeze orbește tendințele înaintașilor lor, a națiunii, a rasei, a religiei, a politicii, și a tovarășilor apropiați, în loc să asculte de vocea rațiunii liberă să gândească pentru sine. Frica de oameni, frica de ce vor crede oamenii, este o cursă pentru mulți, care-i ține prizonieri ai prejudecăților predominante în comunitatea sau națiunea lor. Este ușor să te temi în conformitate cu

masele; este greu să înfruntăm bătăile de joc ale majorității când ne conformăm propriului raționament.

În aceste moduri, dumnezeul acestei lumi rele orbește mintea oamenilor aflați sub controlul lui (2Corinteni 4:4). Pentru a fi liberi de aceste forțe trebuie să ne ridicăm deasupra acestor prejudecăți. Doar atunci mintea noastră poate găsi libertatea necesară pentru a cântări faptele referitoare la viitoarea lume nouă. Altfel, informația vitală poate să fie respinsă doar pentru că avem prejudecată împotriva celui care aduce în atenția noastră faptele; avem prejudecată nu pentru că știm că acea persoană nu este demnă de încredere, ci pentru că nu ne place naționalitatea, religia sau rasa acestuia. Aceste prejudecăți ne vor ține departe de lumea nouă, căci acestor prejudecăți nu li se va permite niciodată să pătrundă în ea, să prindă rădăcină acolo, să se dezvolte pentru a produce din nou roade ale neînțelegerii, dezbinării, intoleranței, nedreptății, discriminării și morții. Dacă urmează să fim creaturi raționale, dacă trebuie să cântărim dovezile pentru lumea nouă, s-o acceptăm, s-o predicăm, să intrăm în ea și să trăim acolo pentru totdeauna – dacă trebuie să facem toate acestea – trebuie mai întâi să ne eliberăm mintea de piedicile care ne leagă de prejudecățile lumii vechi.

Mai înainte de toate acest lucru este necesar în cazul Bibliei. Aceasta este baza pentru credința în lumea nouă. Ea este o bază sănătoasă. Prezentarea de mai sus a arătat că prejudecata împotriva ei pe temeiul că nu este științifică, este falsă. Prejudecata împotriva ei pe temeiul că nu este exactă din punct de vedere istoric, este, de asemenea falsă. Este neînțelept să ai prejudecată împotriva ei din pricină că mulți dintre cei care afirmă că o urmează sunt nelegiuți. Nici o prejudecată împotriva ei nu este îndreptățită pe temeiul că este o carte a Vestului,

căci nu este așa deloc. Marele Iehova Dumnezeu al cerului și al pământului este fără prejudecată. El nu arată favoritisme; este imparțial. Națiunea omului, rasa, culoarea pielii, bogăția, sărăcia, poziția lui socială – nici una din acestea sau alte clasificări – nu contează la Dumnezeu, dacă persoana iubește dreptatea, este suficient de smerită și blândă să-și schimbe căile atunci când află că greșește. Imitați pe Iehova în lipsa Lui de prejudecată, nu oamenii și națiunile în povara lor de prejudecată. Dacă veți urma oameni orgolioși orbiți de înțelepciune lumească veți cădea în groapa nimicirii împreună cu ei (Matei 7:13,14; 15:14). Cei care sunt cu adevărat înțelepți vor studia Cuvântul lui Iehova, Biblia, o vor dovedi pentru ei înșiși, o vor trăi, și astfel se vor așeza pe o bază solidă pentru credință în lumea nouă – Matei 7:24-27.

Breaking the bonds of prejudice

- sfârșit -